

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.** Redaktor przyjmuje w dniach od godz. 10-12 w pol. Redaktor naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg Konto czekowe P. K. O. Nr. 160,311 Cena numeru w Bydgoszczy na prowincji **gr 20**

Oddział: Gdańsk, Stadtgraben 5, telefon 214-24 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Stare-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok II. Bydgoszcz, czwartek 26 marca 1931 Nr. 69

Marszałek Piłsudski w drodze powrotnej do kraju

złoży wizytę pożegnalną prezydentowi Portugalii

(z) Warszawa, 25. 3. (Tel. wł.). W związku z podróżą Marszałka Piłsudskiego na kontrtorpedowcu polskim „Wicher“ krążą najrozmaitsze wersje co do kierunku jazdy.

Jak opowiadają w kołach dobrze poinformowanych, Marszałek Piłsudski najprawdopodobniej w pierwszym rzędzie przybędzie do Lizbony, aby złożyć Prezydentowi Portugalii podziękowanie za gościnę i serdeczną opiekę, jaką był otoczony przez cały czas pobytu na Maderze.

W stolicy Portugalii Marszałek Piłsudski ma zabawić do 3 dni, po czym drogą na Cherbourg—Gdynię ma powrócić do kraju jeszcze przed świętami wielkanocnymi.

W razie obrania kierunku na Morze Śródziemne, o ileby zaniechał podróży do Palestyny i Egiptu, Marszałek Piłsudski na kontrtorpedowcu

„Wicher“ odbyłby wypoczynkową kilkunastodniową podróż po Morzu Śródziemnym. Po zawinięciu do portu w Trjeście nastąpiłby drogą lądową przez Wiedeń powrót do Polski około 20 kwietnia.

W kołach poinformowanych twierdzą, że pogłoska o wizycie Marszałka Piłsudskiego w Londynie jest w obecnej chwili mało prawdopodobna.

Funchal, 25. 3. (Pat). „Reuter“, podając wiadomość o wyjeździe Marszałka Piłsudskiego z Madery na polskim statku „Wicher“, zaznacza, że odjazd ten był do pewnego stopnia nieoczekiwany, ponieważ, jak to Reuter podawał przed kilku dniami, Marszałek miał jakoby odjechać z Madery dn. 26 marca na pokładzie statku portugalskiego.

Blok agrarny Europy Środkowej

Rzym, 25. 3. (PAT.). Stosownie do powziętej w Bukareszcie rezolucji stałego komitetu studjów ekonomicznych, zebrał się wczoraj w ambasadzie polskiej w Rzymie przedstawiciele państw, należących do bloku agrarnego Europy środkowej i wschodniej, stworzonego przez zeszłoroczną konferencję warszawską. Obrady zajął przemówieniem powitalnym p. ambasador Przedziecki, podkreślając znaczenie z doniosłości ścisłej współpracy państw rolniczych w zwalczaniu kryzysu.

Na przewodniczącego wybrano szefa delegacji lotewskiej ministra lotewskiego w Rzymie p. Seya.

Niemcy blokują port gdyniński „polskimi minami“ swej bujnej wyobraźni

Walka konkurentów z najmłodszym portem Bałtyku nie przebiera w środkach

(z) Warszawa 25. 3. (tel. wł.) Dzienniki królewskie donoszą w depeszach z Gdańska, że parowiec szwedzki „Kingsholm“ miał napotkać w zatoce gdańskiej dwie miny pochodzenia polskiego z napisem „Gdynia“.

Dzienniki zaznaczają w komentarzu do tej wiadomości, że miny te należą do polskiej marynarki wojennej, która mie-

dzy Helem a Jastarnią urządza ćwiczenia.

Wobec tego zwróciliśmy się do Kierownictwa Marynarki Wojennej z prośbą o informację, ile w doniesieniu tem mieści się prawdy, i otrzymaliśmy następujące oficjalne wyjaśnienie:

Polska marynarka wojenna nie ustawiła żadnych min, mogących bądź w

stanie podwodnym, bądź w stanie pływającym stanowić jakiegokolwiek niebezpieczeństwo dla okrętów.

Intencja dzienników niemieckich staje się zrozumiałą po przeczytaniu drugiej części komentarza do wiadomości o rzekomych minach w zatoce gdańskiej.

„Wobec takich porządków“ — pisze „Koenigsberger Allg. Zeitung“, „zrozumiałe jest, dlaczego towarzystwa ubezpieczeniowe odmawiają ubezpieczenia statków udających się do Gdyni“.

Kampanja, prowadzona przez Niemców z portem w Gdyni i walka z nim starych portów niemieckich na Bałtyku m. in. przejawia się w odmawianiu ubezpieczenia statków zmierzających do Gdyni. Musi to znaleźć jakieś wylądowanie wobec opinii zagranicznej. W tym celu stwarza się rzekome niebezpieczeństwo, grożące statkom w zatoce gdańskiej ze strony pływających min polskich.

Cel tych wiadomości dzienników niemieckich jest zbyt jasny i przejrzysty.

„Pancuropa gospodarcza“ rozpoczęła swe obrady

Gdańsk zaproszony do współpracy na wniosek min. Zaleskiego

Paryż, 25. 3. (PAT.). Wczoraj przed południem odbyło się posiedzenie komisji organizacyjnej komitetu europejskiego pod przewodnictwem Brianda.

W posiedzeniu brali udział przedstawiciele 11 narodów, wśród nich ministrowie Henderson, Zaleski, Motta i Munch.

W przemówieniu inauguracyjnym minister Briand przypomniał, że pierwszym zadaniem komisji jest rozważenie pilnych potrzeb europejskich i przygotowanie rozwiązania m. in. sprawy zbytu zboża i kredytów rolnych.

Na obecnym posiedzeniu można już ustalić metodę działania komisji, nie tracąc z oka faktu, że komisja ta może stać się organizmem usankcjonowanym zgromadzenia Ligi Narodów. To też mówca podkreślił konieczność opracowania wewnętrznego regulaminu komisji, któ-

ryby był praktyczny i elastyczny. W każdym razie komisja winna zachować swój charakter podrzędny względem Ligi Narodów.

Paryż, 25. 3. (Pat). Podczas wczorajszych obrad Komitetu studjów komisji organizacyjnej unii europejskiej poruszona została kwestja udziału W. M. Gdańska. W tej sprawie Komitet postanowił zaprosić za pośrednictwem sekretariatu generalnego i rządu polskiego W. M. Gdańsk do udziału w pracach nad badaniem światowego kryzysu gospodarczego w granicach statutu prawnego W. M. Gdańsk i obowiązujących przepisów co do przedstawicielstwa W. M. Gdańska przez Polskę.

Uchwała ta zapadła na wniosek Polski i w brzmieniu, złożonym przez delegata polskiego p. min. Zaleskiego.

4-godz. rewolucja w Peru

Lima, 25. 3. (PAT.). W uzupełnieniu wiadomości o rewolucji donoszą: Trzy kompanje zbuntowały się i uwięziły swych oficerów. Część powstańców skierowała się w stronę pałacu prezydenta, siejąc wśród ludności popłoch ciągłą strzelaniną. Minister wojny pułk. Jimenez z wojskami, wiernymi rządowi, otoczył koszary Santa Uatalina, gdzie zabarykadowała się grupa powstańców. Od strzałów armatnich padło około 40 buntowników. Zacięta walka trwała 4 godziny. Pozostali przy życiu powstańcy poddali się wreszcie.

Lima, 25. 3. (PAT.). W dn. 23 bm. zbuntował się jeden z pułków piechoty. Bunt został stłumiony, jednak w mieście ogłoszono stan oblężenia. Podobno należy się liczyć z możliwością nowego wybuchu rewolucji.

Lotnicy polscy w Kongu belgijskim

Elizabethville, 25. 3. (PAT.). Lotników polskich kpt. Skarżyńskiego i por. inż. Markiewicza spotkało w Elizabethville (Kongo belgijskie) nadzwyczaj serdeczne przyjęcie. Na liczne próby lotnicze wykonali loty pokazowe wobec wielkiej ilości widzów. Silnik samolotu pracował znakomicie i po dokonaniu naprawy w Atbara nie należy przewidywać niespodzianek. Dziś, dn. 25 bm. nastąpi start do miasta Luluaburg, położonego nad rzeką Lulu. Jest to etap do stolicy francuskiej Afryki równikowej, Brazzaville.

Gdynia wciąż rośnie światowy koncern chemiczny buduje w Gdyni olbrzymią olejarnię

(z) Warszawa, 25. 3. (Tel. wł.). Dziś przybywa do Warszawy generalny dyrektor wielkiego anglo-holenderskiego koncernu chemicznego „Unilever“. Celem przyjazdu przedstawiciela tej wielkiej firmy jest podpisanie umowy z przedstawicielami rządu polskiego o wydźwignieniu terenu w Gdyni pod budowę fabryki dla tego koncernu. Fabryka ta stanie się na nabrzeżu indyjskim.

Rokowania z wymienioną firmą, w skład której wchodzi również spółka akcyjna „Seicht“, doprowadziły już do uzgodnienia staż wiska obu stron. Budowa fabryki ma być ukończona w pierwszych dniach kwietnia, a

światowy koncern angielski zobowiązał się ulokować w budowie tej fabryki oraz w inwestycjach technicznych co najmniej 15 milionów zł. w ciągu bieżącego roku, przyczem przewidziane jest dalsze rozbudowanie projektowanego przedsiębiorstwa.

Fabryka koncernu „Unilever“ ma być najbardziej nowoczesnie urządzonej wyłoczną olejów dla wielu fabryk i zakładów przemysłowych tego koncernu w Polsce. Posiadanie własnej fabryki, wytwarzającej oleje, powinno się przyczynić do potania produkcji w fabrykach tego koncernu w Polsce.

Jako warunek władze polskie postawiły,

że przy budowie tej wielkiej olejarni zatrudnieni być mają pracownicy polscy, a materiały powinny być zakupione w kraju. To samo dotyczy maszyn. Tylko takie maszyny, których wykonanie w Polsce jest niemożliwe, będą sprowadzone z zagranicy. Plan budowy przewiduje, że gmach fabryczny będzie doprowadzony pod dach jeszcze w grudniu r. b.

Budowa nowej olejarni, która ma zaopatrzyć w tłuszcz szereg fabryk krajowych, przyczyni się nie tylko do rozwoju przemysłu chemicznego w Polsce, ale zarazem powiększy obrót w porcie w Gdyni, dokąd surowce będą przychodziły wprost z krajów zamorskich.

Hiszpania walczy z monarchią

Madryt, 25. 3. (PAT.). Stronnictwo socjalistyczne i generalna unja pracowników opublikowało manifest, twierdzący m. in., że Hiszpanja znajduje się w walce z ustrojem monarchistycznym, gwałtem konstytuując i że osiągnięcie ustroju republikańskiego jest w obecnej chwili najwyższą aspiracją narodu hiszpańskiego.

Madryt, 25. 3. (Pat). Studenci fakultetu medycznego łutejszego uniwersytetu opuścili sale wykładowe, wnosząc okrzyki „Niech żyje republika! Niech żyje amnestja!“. Zerwali oni ze ściany portret króla i spalili na stosie. Zebrały się tłumy, które policja rozproszyła, dokonując licznych aresztowań, wkrótce jednak aresztowanych wypuszczono na wolność.

Deszcz serpenryn i... gwizdu na przelocie Hoovera

San Juan (Portorico), 25. 3. (PAT.). Przybył tu prezydent Hoover i zamieszkał w pałacu gubernatora. Ludność przyjęła Hoovera deszczem serpenryn, jednakże w czasie oficjalnego powitania wśród okrzyków tłumy dało się słyszeć kilka gwizdów.

Bezrobocie rośnie, ale naszczęście tylko we Włoszech

Rzym, 25. 3. (Pat). Ilość bezrobotnych w końcu lutego wzrosła do 765.325 osób obojga płci wobec 722.612 w dn. 31 stycznia 1931 r., z których 200.000 otrzymywało regularne zapomogi. Wzrost bezrobocia objął 41.782 mężczyzn i 931 kobiet.

Widmo niemieckiej „Mittel-Europy”

Rozbite w Wielkiej Wojnie Niemcy i Austria, Austria odarta do pnia etnicznie niemieckiego, skłonne były już w r. 1918 do zlania się państwowego w jeden organizm germański. Pierwsza konstytucja austriacka z listopada 1918 głosiła wprost:

„Austria niemiecka jest częścią integralną Rzeczypospolitej niemieckiej”.

Zaś niemiecka konstytucja wejmarska z góry przewidywała „Anschluss” Austrii do Niemcy i tylko energiczny sprzeciw aliantów, udaremnił apetyt niemiecki na pochłonięcie niemieczyny austriackiej przez paszczę odradzającego się pangermanizmu niemieckiego.

Traktaty i konwencje międzynarodowe z Austrią starały się fakt „Anschlussa” uniemożliwić zobowiązaniami prawnymi, Art. 88 traktatu w Saint Germain zabrania Austrii „pozbywania się jej niepodległości bez zgody Rady Ligi Narodów”.

Rada Ligi Narodów, przeprowadzając dzieło sanacji finansowej zbankrutowanej Austrii pod gwarancją międzynarodową w zawartej konwencji, czyli w t. zw. protokół genewskim, zastrzegła specjalne zobowiązanie ze strony Austrii, że uchyli się „od wszelkich rokowań i od wszelkich zobowiązań ekonomicznych lub finansowych, które mogłyby narazić na szwank (compromettre) bezpośrednio lub pośrednio jej niepodległość”.

Tak przedstawia się formalna strona zabezpieczenia Europy przed widmem stworzenia poraż wtóry, niemieckiej „Mittel-Europy”.

I cóż się stało?

OPTYMIZM MINISTRA BRIANDA I ATAK PRZEZ ZASKOCZENIE.

W pierwszych dniach marca toczyła się we Francji wielka debata na temat polityki zagranicznej Francji. W atakach na politykę Brianda, w których najostrejszych argumentów użył dep. Franklin-Bouillon, przypomniano panu Briandowi niebezpieczeństwo rewizji traktatów i widmo „Anschlussu” Austrii do Niemiec.

W sposób pełen pogody i niefrasobliwości odpowiedział wówczas dosłownie minister francuski:

„Mówiono mi: pan jesteś ślepy.

Jutro, najdalej pojutrze Anschluss stanie się faktem dokonanym, pomimo pana, wbrew woli pana aktem gwałtu...”

„Miesiące i lata minęły. Austria uświadomiła sobie solidnie swoją narodowość, zajęła miejsce w rodzinie narodów, dyskutuje z niemi na stopie równego z równym... To, w czym dawniej można było dopatrywać się niebezpieczeństwa wojny, z wolna zmalowało, ściemniało się, i choć nie znikło jeszcze zupełnie, niema już jednak tego charakteru ostrego, który mi przedstawiano dwa lata temu (?). Gdyby było tak bliskie, jak utrzymywano, byłoby się już zrealizowało... Muszę powiedzieć, że w tej chwili sytuacja poprawiła się znacznie”.

Te słowa uspakajające wypowiedział szef polityki zagranicznej Francji niespełna trzy tygodnie temu.

Tymczasem już dnia 22 bm. ministrowie upelnomocnieni Francji, Włoch, Czechosłowacji, Jugosławii i Rumunii byli zmuszeni zrobić wobec rządu wiedeńskiego wspólne demarche dyplomatyczne z energicznym protestem przeciw układowi austriacko-niemieckiemu, który pod pozorami unii celnej austro-niemieckiej, jest niczem innym jak

UWERTURA GOSPODARCZĄ DO POLITYCZNEGO „ANSCHLUSSU”.

Obok podajemy w tej sprawie głosy prasy zagranicznej i nerwową, pełną zaskoczenia przez ten „coup de theatre” atmosferę pełną niespodzianki, jaka zapanaowała na arenie międzynarodowej. Augurowie polityki europejskiej, z p. Briandem na czele, dali się niewątpliwie zaskoczyć przez podstępny taktkę min. Curtiusa.

Pierwszy etap polityki „Anschlussu” został dokonany. Pozycja p. Brianda, który właśnie onegdaj rozpoczął ważne

konferencje paneuropejskie w Paryżu w obecności ministrów spr. zagranicznych szeregu państw, nie będzie zbyt mocną. P. Brianda zaskoczyły wypadki.

A JEŚLI ZASKOCZA GO I INNE „NIESPODZIANKI”, JAKIE NIEMCY NIOSĄ W SWYM KOŁCZANIE DYPLOMATYCZNYM?

Unia celna dwóch państw tak niewspółmiernych w rozmiarach swych organizmów gospodarczych, jak sześćdziesięciomiljonowe Niemcy i sześciomiljonowy liliput naddunajski, to pochłonięcie gospodarcze Austrii pewne, z matematyczną dokładnością. Wspólne ustawodawstwo celne, uzgodniony system podatkowy, brak wszelkich barjer hamujących infiltrację importu niemieckiego i handlu do Austrii — to początek końca niepodległości ekonomicznej Austrii.

Płochą „Wiener Madel” nie oparła się barczystemu prusakowi, i choć ma trochę strachu z powodu surowej masy swych opiekunów europejskich, ale, uległa i rychło w unii celnej, przyszedłoby do unii państwowej austro-niemieckiej,

gdyby nie zobowiązania traktatowe, których litera prawa daje zainteresowanemu państwu możność sprzeciwienia się zbyt daleko idącym załotom austro-pruskim.

PRÓBA OBALENIJA TRAKTATÓW NA JEDNYM Z ODCINKÓW.

Cicha, misterna gra, którą poprowadzili w tajemnicy panowie Curtius i kanclerz Schober, zaskakując tą nową niespodzianką gabinetu dyplomacji europejskiej, jest tylko jednym z dowodów koronkowej roboty rewizjonistycznej berlińskiego Wilhelmsplatzu. P. Curtius bynajmniej nie stara się iść pacyfistycznymi śladami swego poprzednika Stresemanna. Przeciwnie, stara się na wszystkich odcinkach podważyć obecny stan rzeczy w Europie, by krok za krokiem realizować swe zamysły rewizji traktatów, i wyciągnięcia maximum korzyści politycznych dla Niemiec drogą bluffu i politycznego szantażu dokonywanego na arenie międzynarodowej.

Rewizja granic wschodnich Niemiec, „Anschluss”, zrzucenie ciężarów planu Jounga w zakresie płatności odszkodowań pod pozorem bankructwa finansowe-

go Rzeszy, polityka rozbrojeniowa przy równoczesnym montowaniu olbrzymich zbrojeń w państwie „zaprzysiężonych” Sowietów, to wszystko są odcinki frontu, na którym

trwa bez przerwy ofenzywa niemiecka.

Nie przeszkadza to oczywiście panu Curtiusowi palić świeczki i na ołtarzu paneuropejskim, i tłumaczyć unję celną austro-niemiecką — poprostu realizowaniem projektów Brianda regionalnych porozumień gospodarczych między państwami...

A najlepszym komentarzem do zawartego porozumienia austriacko-niemieckiego, jest ten entuzjazm prasy niemieckiej od huggenbergowskiej do socjalistycznej, która ogłasza olbrzymi tryumf p. Curtiusa, co to „wreszcie rozpoczyna aktywną działalność w kierunku południowo-wschodniej Europy” i stwarza „samopomoc Mitteleuropie”, idąc po linii „głębokiej idei narodowej i „wspólnoty niemieckiej” urzeczywistnianej przez unję.

Zły to prognostyk w tę porę, gdy w Paryżu w spokoju i ciszy radzą tuzy ministerjalne nad realizacją... Paneuropę P. Curtius rozumie ten termin po swojemu i wraca do przedwojennej koncepcji montowania Paneuropę pod firmą własną: pangermanizmu.

I jest w tem trochę ironii losu.

Dr. B.

Złowieszczy marjaż na widowni zagranicznej

Głosy prasy

Unia celna austro-niemiecka jest niewątpliwie tylko prologiem do politycznego Anschlussu, który jak słusznie zauważa prasa węgierska może być „epokowym zwrotem w losach Europy”.

W prasie europejskiej fakt dokonania zawołanego wprawdzie Anschlussu wywołał wrazenie piorunujące.

Zwłaszcza obszernie komentują go dzienniki tych państw, które wchodziły w skład monarchii austro-węgierskiej.

ODGŁOSY W PRADZE.

Posel niemiecki w Pradze oficjalnie zawiadomił wczoraj dr. Benesza o austro-niemieckiej Unii celnej. Dr. Benesz powstrzymał się jednak od wyrażenia swej opinii. Natomiast prasa czechosłowacka występuje bardzo gwałtownie przeciw Anschlussowi.

„Żadne środkowo-europejskie gospodarcze poczynania nie są możliwe bez nas pisze „Venkov”, stojący blisko premiera Udrzala. „Z naszą niepodległością igrają

niemcy i austriacy wola Pergler w „Pole-dni List”.

WĘGRY.

Na Węgrzech przeciwnie „Anschluss” znajduje wielkich zwolenników. „Zasadniczo opinia publiczna niema żadnej podstawy do zajęcia niezyczliwego stanowiska przeciwko temu planowi” pisze „Pester Lloyd”. Prasa węgierska naogół określa unję austro-niemiecką jako „epokowy zwrot w losach Europy”.

JUGOSŁAWJA.

Prasa jugosłowiańska powstrzymuje się od wszelkich komentarzy. Tak samo prasa rumuńska, zajmuje w danej chwili stanowisko wyczekujące.

WE FRANCJI.

„Anschluss zrobił efekt kija w mrowisku, co zresztą zupełnie jest zrozumiałe jeśli się weźmie pod uwagę niemieckie zakusy rewizjonistyczne.

„Temps” zwraca uwagę, że „unia celna

austro-niemiecka budzi nieufność wle-szcza jeśli stanowić ma punkt wyjścia dla ugrupowania ekonomicznego, któreby objęło potem i Węgry i narzuciło się powoli innym państwom Europy środkowej pod groźbą izolowania. Pod tą pokrywką ścisłej unii w regionalnych interesach ekonomicznych może się dokonywać Drang nach Osten, wiadomo bowiem, że wszelka akcja polityczna jest podyktowana interesami ekonomicznymi. Unia celna austro-niemiecka jest preludjum do unii politycznej, o której się jaknajmniej mówi, ale którą Niemcy i Austria chcą dokonać gdy tylko sytuacja międzynarodowa na to pozwoli.

„Ouvre” ostro atakuje Curtiusa i Schobera, twierdząc, że rozbijają oni ideę paneuropejską Brianda.

Zdumienie wywołał fakt, że Henderson nie przyłączył się do dyplomatycznego demarche'u Francji, Italii i Czechosłowacji w sprawie Anschlussu. „Oeuvre” wyraża nadzieję, że Briandowi uda się przekonać Hendersona.

„Journal des Debats” atakuje Brianda który nie domyślał się nawet niemiecko-austriackiego porozumienia.

„Matin” przytacza oświadczenie ministra Curtiusa, który nazywa Anschluss ucieleśnieniem idei o Stanach Zjednoczonych Europy. „Cel wszystkich państw europejskich, to jest zjednoczenie ich, stanie się łatwiejszym do osiągnięcia, jeżeli się wytworzą regionalne traktaty i unie, które później łatwiej dadzą się wcielić w organizm Pan-Europę. Oba rządy — oświadcza z wyżym Anschlussu Curtius — skłonne są do rozszerzenia swej akcji i do wszczęcia rokowań z innymi państwami by zawrzeć podobne traktaty.

Plaga deficytów budżetowych

2 miliardy zł deficytu w Anglii — 300 milionów dolarów w Stanach Zjednoczonych — Wszędzie klęska deficytowa — Nawet w Japonii przewidziany jest deficyt

Z pośród wielu ważkich zagadnień finansowych doby obecnej na pierwsze miejsce wysuwają się deficyty budżetowe. Niema prawie państwa, w którymby nie było deficytu w budżecie. Choroba ta panuje we wszystkich prawie krajach na tej i na tamtej półkuli ziemskiej. Cierpią na deficyt budżetowy tak młode państwa jak Estonia i cierpi też z powodu deficytu takie stare i bogate państwo jak Danja. Deficytem zamyka się budżet Belgii, tak samo, jak wielkim milionowym deficytem kończy się rok budżetowy w bogatej Anglii.

Premjer socjalistycznego rządu angielskiego, Mac Donald, przyrzekał, że będzie dbał, aby kasa państwa była bez deficytu. Na czele finansów państwowych postawił swego męża zaufania, Philipa Snowdena, jednego z najlepszych finansistów Europy. Jednak według słów Snowdena deficyt angielskiego budżetu wyniesie przeszło 2 miliardy złotych. W ciągu jednego dnia Anglija ponosi większy deficyt, niż Polska poniosła w ciągu całego roku.

Jeszcze kilka tygodni temu Mac Donald ludził się, że uda mu się zmniejszyć ten kolosalny deficyt. Snowden wystąpił z projektem redukcji plac w kraju. Ale wszystko nadaremnie. Snowden cudu tego nie dokazał. Deficyt został deficytem i to największym z pośród deficytów wszystkich państw europejskich.

To samo powtórzyło się w Niemczech. Żadne państwo na świecie nie miało tylu wybit-

nych finansistów do układania budżetu, co Niemcy. Wszak nad finansami Rzeszy pracują nie tylko siły krajowe, ale i obce. Wielu doradców amerykańskich, francuskich, angielskich, szwedzkich i innych pracuje nad tem, aby budżet niemiecki mógł spłacać wielkie długi wojenne. Sam Dawes i Young pracują nad finansami i budżetem Rzeszy. Nawet prace tak wielkich mężów ze świata finansowego nie uchroniły Rzeszy od deficytu.

To samo się dzieje w Ameryce, Afryce i Australji. Trzy miesiące temu prezydent Stanów Zjednoczonych Hoover pocieszał kongres, że deficyt azkolwiek pewny, nie będzie bardzo wysoki. Sądził wtedy, że nie przekroczy 150 milionów dolarów. Lecz już w kilka tygodni potem deficyt w budżecie Stan. Zjednoczonych sięgał kolosalnej sumy 300.000.000 dolarów, sumy wystarczającej prawie na pokrycie całego budżetu państwa polskiego. Obecnie suma ta wzrasta ciągle. Jak donoszą depesze, deficyt w budżecie Stanów Zjednoczonych dojdzie z końcem roku budżetowego do wysokości 800 milionów dolarów.

Rządy państw południowo-amerykańskich z takimi samymi walczą trudnościami. Nawet w Japonji przewidziany jest deficyt budżetowy. Klęska deficytów budżetowych dosięgła wszystkich krajów i szczęśliwym będzie ten kraj, który się najpierw z tego wydzwignie.

Spiskowcy hiszpańscy przed sądem

Zaledwie trybunał wojenny w Jace wydał swój wyrok w procesie buntu wajakowego w tym forcie, a już drugi wielki proces polityczny rozpoczyna się w Madrycie, proces tych, którzy w imieniu zbuntowanych oficerów w Jace wystosowali manifest republikański do narodu hiszpańskiego. Rząd umyślnie przyspieszył ten drugi proces, żeby nie sibię się on z okresem wyborczym i najwyższy trybunał armji i floty zwolano w tym celu na piątek ubiegły. Jak wiadomo, główni oskarżeni w tym procesie są: pp. Alcala Zamora, h. minister, przywódca partji republikańskiej i ewentualny upatrzony kandydat na prezydenta republiki hiszpańskiej; Largo Caballero, przywódca socjalistyczny i syndykalistyczny; Francisco de Los Rios, wybitny pisarz polityczny wielkiego

Na marginesie

„Worek Judaszów” — opozycyjnych zrzedów

„Kandydaci” do przyszłej władzy w Polsce, panowie endecy znajdują się w oryginalnej sytuacji. Nie umieją się zdobyć na twórczość, realną opozycję w stosunku do pracy państwowej, a głosząc piękne frazesy o patriotyzmie, o „narodowości” i t. d. stoją na uboczu urtu życia państwowego i z historyczną złością pluja na wszystko, co się w Polsce, w państwie, w kraju całym dzieje, na wszystko co się buduje i co się tworzy.

Dodajmy, że to szlachetne, „narodowe” nieróbstwo trwa już... blisko pięć lat, może potrwać dalszy szereg lat, wtedy zrozumiemy tę bezsilną złość endecji, która gryzie pięść ze złości i modli się, byle tylko młodzież podrosła, a wtedy może będzie lepiej...

Takim typowym objawem zgrzybliwej, chorobliwej polityki jest prasa endecka. Czytamy np. w ostatnim numerze „Gazety Warszawskiej” artykuł pod pięknym tytułem „Cztery tłumoki”.

„Zrzedca” całą pracę sejmową nowego polskiego parlamentu poddaje najsurowszej krytyce, nazywając wszystkie prace dokonane „torbami”. Pierwsza torba to — budżet na rok 1931/32, druga to umowy z Niemcami, trzecia to Brześć, a czwarty to absolutoryjum dla rządu za ubiegłe lata rządów.

Przypomnieć warto, że jeden z poetów doby przedrozbiorowej napisał piękne poema p. t. „Worek Judaszów”. Ten worek judaszów nie się w każdym razie na swych barach endecka opozycja, która biorąc niepotrzebne dyety za systematyczne przeszkadzanie w pracy sejmowej, niezdolna do rzeczowej pracy i współpracy dla państwa, stroi tylko po kątach sejmowych grymasy wielkich mężów stanu, niedocenianych w swej wartości, i na łamach prasy swojej zaprzeda za srebrniki z kasy sejmowej interes państwowy, dyskredytując pracę rządu i polskiego parlamentu na zewnątrz, jakby na celowe zamówienie obcych agencji, którym te argumenty opozycyjne idą bardzo w smak, skoro są tak łapczywie cytowane na łamach prasy sowieckiej, niemieckiej i każdej innej, wrogiej naszemu państwu.

Worek Judaszów pracuje i napełnia się kolumnami kosztem państwa i jego interesu. Jest to droga najlepsza do tego, że trutnie opozycyjne, prowadząc taką opozycję przez dalsze lata, spełnią swe zadanie, iż partja mająca ambicje rządzenia Polską, pójdzie zwolna... z torbami, ocalając tylko dla historii swój „worek Judaszów”.

Odwzajemni niemieccy

Niemiecki „Związek wiernych Górnoślązaków” wydaje w Berlinie miesięcznik „Oberschlesien”. Numer marcowy poświęcony jest wyłącznie plebiscytowi. Prezydent Hindenburg, kanclerz Rzeszy Brüning, ministrowie Treviranus, Severing, Szliffer, prezydent Reichstagu, Loebe, prałat Ulitzka, nadprezydent dr. Lukaschek, landrat Urbanek i inni zabierają głos. Jeśli ci najwyżsi dygnitarze w słowach stosunkowo jeszcze oględnych zajmują się Górnym Śląskiem i obiecują „dokończyć wszelkich starań, aby odzyskać polską część”, to inni występują bardzo ostro i miotają oskarżenia na Polskę i Francję. Związka general francuski Le Rond jest bardzo silnie atakowany. Z każdego zdania, z każdego słowa przebiega chęć rewanzu. W przedstawieniu historii przed plebiscytem i podczas oględnych przedstawiono Polskę z najgorszej strony, a Niemców jako nieszczęśliwe ofiary przemocy.

W świetle tej krytyki niemieckiej wina upadku Górnego Śląska z punktu widzenia gospodarczego spada wyłącznie na Polskę.

Ostatni numer „Oberschlesien” wydany był w przeszło 200.000 egzemplarzy.

„Encyclopedie Antwerpiensis”

W Antwerpij ukazał się ostatnio polski zeszyt „Encyclopedie Antwerpiensis”. Zeszyt ten zredagowany był przez konsula generalnego, p. Bilińskiego i ma na celu propagandę Polski na terenie zagranicy.

Zeszyt, wydany na kredowym papierze z szeregiem ilustracji zawiera artykuły o Polsce z różnych dziedzin jej życia. Oprócz autografów Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, p. Premiera Sławka, p. ministra Zaleskiego, wstępu napisanego przez belgijskiego ministra spraw zagranicznych p. Himansa, krótkiego artykułu b. ministra, inż. Kwiatkowskiego — zawiera interesujący artykuł ogólny o Polsce, artykuły o polityce wewnętrznej, o mniejszościach narodowych, Polsce na morzu i porcie gdańskim, nauce, sztuce i kulturze, rolnictwie, ludności, przemysle, oraz głównych miastach Rzplitej.

Masowe bankructwa w Prusach Wschodnich

Nastroje antypolskie od Gdańska aż po Królewiec

Artykuły i notatki pism wschodnio-pruskie, poświęcone zagadnieniu gospodarczemu Prus Wschodnich są w dalszym ciągu nastrojone na nutę niewesołą. Np. „Johannisburger Ztg.” (nr. 55) donosi, że w pow. jańsborskim zadłużenie rolnictwa wyraża się w cyfrze 276 mk. na 1 ha, czyli 74,3 proc. wartości. Wysoce charakterystyczny jest temat, jaki miało zebranie warmińskiego związku chłopskiego, a mianowicie: „czy można jeszcze uratować chłopca?” („Allensteiner Volksblatt” nr. 58). Ceny swni spadły w stopniu dotychczas nienotowanym, pisze „Johannisburger Ztg.” (nr. 55).

Wszystkie pisma nadal są przepełnione ogłoszeniami i wiadomościami o licytacjach

gospodarstw rolnych, nieruchomości miejskich i warsztatów przemysłowych. W Elblągu zlicytowano restaurację „gieldową”, istniejącą od 1634 r. W potężnej spółdzielni „Masurische Genossenschaft” donosi „Allensteiner Ztg.”, że jej sanacja jest niemożliwą i nieuniknioną upadłość dotknie ciężko liczne rzesze członków. W Elblągu położenie gospodarze pogorszyło się na skutek upadłości firm Schichau, Komnik i Neufeld.

Dyskusja budżetowa w naszym parlamencie była śledzona z uwagą przez całą prasę wschodnio-pruska. „Johannisburger Ztg.” w artyku-

le pod znanym tytułem „Schluss mit Defensiv” komentowała mowę min. Zaleskiego, zarzucając Polsce plany zaboreze wobec Prus Wschodnich. Pisma nacjonalistyczne wypowiadają się przeciwko traktatowi handlowemu, jako zdecydowanie szkodliwemu dla Niemiec; według „Allensteiner Ztg.” (nr. 63) próbę przeprowadzenia jego w parlamencie gabinet Brüninga przypłaci swym upadkiem. Zdaniem „Osterod. Ztg.” (nr. 51) min. Schiele zdążył do przemycenia traktatu „manowcami”, zgłaszając żądanie upoważnienia rządu do uchylania w razie nagłej potrzeby ceł wwozowych na poszczególne towary, o ile są one niezgodne z dwustronnymi układami gospodarczymi. „Johannisburger Ztg.” (nr. 58) donosi z oburzeniem, że przy budowie kasy chorych w Offenbach zażądano dostawy sosniny tylko z Polski; również spółka akcyjna dla budowy mieszkań w Kolonii wykluczyła przy dostawie desek towar niemiecki.

NOWY POMYSŁ „KORYTARZOWCÓW”

Na wzmiankę zasługuje odczyt, zorganizowany 6 b. m. w Ostrodzie przez Heimatdienst i zagajony przez miejscowego landrata. Jeden z prelegentów, p. Ecker z Królewea, objawił słuchaczom takie oto odkrycia naukowe: nie należy używać zwrotu „korytarz polski”, tylko „korytarz Wisły”; teren Kłajpedy zamieszkuje nie Litwini (przypomina to wytrwałe odróżnienie Kaszubów od Polaków); Polska liczy tylko 20 proc. Polaków, reszta to mniejszości; Polska nie ośmieli się wprawdzie zaatakować zbrojnie Prusy Wschodnie chyba, że w Niemczech wybuchnie wojna domowa (prelegent uważa jej wybuch za prawdopodobny), natomiast niebezpieczeństwo polskie tkwi w wychodźstwie polskiem do tej dzielnicy, które może powstać za 30 lat (prelegent nie wyjaśnił, w jaki sposób naród stanowiący zdaniem jego 20 proc. ludności własnego państwa potrafi się zdobyć na zorganizowanie emigracji).

OFENSYWA NIENAWIŚCI NA GDAŃSK.

Dużo hałasu narobiła w prasie wschodnio-pruskiej t. zw. sprawa elbląska: chodzi o to, że prezydent policji w Elblągu miał zakazać swym podwładnym utrzymywanie stosunków z policją gdańską. Z gmatwaniny sprzecznych wiadomości, podawanych w tej sprawie przez gazety wschodnio-pruskie, trudno zaiste wyrozumić, czy zakaz ten został rzeczywiście wydany, czy też nie.

Ustępującemu prezesowi rady portu w Gdańsku, p. del Loes, poświęcają dzienniki szereg wysoce nieprzyjaznych wzmianek; np. „Allensteiner Volksblatt” (nr. 59) zarzuca mu, że dopuścił on do zarządu portu 50 proc. Polaków i nie przeciwdziałał konkurencji portu gdańskiego.

W. D.

Znamienne cyfry z terenu Sejmu
Dawniej tysiące interpelacji — dziś tylko 45

Należy choć pobieżnie rzucić jeszcze okiem na bilans minionej sesji budżetowej. W jak zmienionych warunkach pracowano na terenie parlamentarnym świadczy o tem cyfry. Niewątpliwie wpłynęła na to m. in. zmiana regulaminu obrad sejmowych. Podniesienie liczby podpisów pod interpelacjami i wnioskami nagłymi przyczyniło się walnie do usprawnienia prac Sejmu. Zmniejszyła się ilość zarówno wniosków nagłych, jak i interpelacji.

W Sejmie Ustawodawczym (pierwszym) zgłoszono 5.868 interpelacji, w I-szym Sejmie zwyczajnym 5.530; w drugim sejmie zwyczajnym 961. Natomiast podczas sesji obecnej zgłoszono tych interpelacji tylko 45. I tak było ich zawięte, bo zwłaszcza jedna z nich — o rzekomo „bicie dzieci szkolnych” — była zbyt kompromitująca ze względu na swe „źródło informacyjne”.

W każdym razie, stosunek jest taki, że gdy w Sejmie Ustawodawczym przeciętnie na jednym posiedzeniu zgłaszano 20 interpelacji, to podczas obecnej sesji niecałe dwie interpelacje przypadały na jedno posiedzenie.

Wniosków nagłych było tylko pięć, gdy w poprzednich sejmach na sesję budżetową wpadało ich co najmniej po 33.

Inne wnioski poselskie, które wnoszono dawniej poto, by pochwalić się niemi przed wyborcami, choć nie było żadnych szans na ich przeprowadzenie, — również zaczynają znikać z horyzontu. Podczas trwania poprzedniego Sejmu wniosków poselskich wpłynęło 539, obecnie zaś — tylko 92.

Zato szanse załatwienia tych wniosków wzrosły ogromnie. Gdy dawniej zaledwie co dziesiąty wniosek poselski mógł być załatwiony przez Sejm — obecnie co trzeci wniosek poselski dostaje się na warsztat pracy prawodawczej.

Prócz tego, już podczas trwania sesji budżetowej Sejm znalazł czas na odrobienie kolosalnych zaległości Sejmów poprzednich (zamknięcia rachunkowe z lat ubiegłych) — oraz znalazł czas na wprowadzenie na porządek dzienny sprawy pierwszorzędnej doniosłości — projektu zmiany Konstytucji.

Niesłuchane metody w niemieckich urzędach pracy

„Dziennik Berliński” z dn. 22 bm. podaje do wiadomości publicznej charakterystyczny list, otrzymany od niejakiego Strzelczyka z miejscowości Streckenthiner-Muehle, poczta Pritzwalk. W liście tym zwraca się ów Strzelczyk do redakcji z zapytaniem, jak ma postąpić, gdyż od 24 lat stale przebywa w Niemczech, od jedenastu lat pracuje bez przerwy w jednym miejscu, przyczem jego chlebodawca jest z niego zadowolony i chciałby go u siebie zatrzymać. Tymczasem chlebodawca ów dostał z Berlina z Urzędu Pracy („Arbeitsamt”) polecenie, aby z dniem 1 kwietnia zwolnił Strzelczyka z pracy. Wobec tego polecił on Strzelczykowi, aby dowiedział się, czy Konsulat Polski może coś w tej sprawie zrobić, tak aby Strzelczyk mógł nadal pozostać w zajęciu.

„Co znaczy przy takim postępowaniu wszelkie umowy międzypaństwowe, gdzie jest choćby odrobina sprawiedliwości społecznej, gdzie choćby skromny odruch ludzkiego uczucia i współczucia?” — zapytuje wobec powyższej niesłychanej sprawy Redakcja „Dziennika Berlińskiego”.

Do słów powyższych niewiele dodać można. Jedyne pozostaje jeszcze zwrócenie uwagi, iż tego rodzaju postępowanie urzędu niemieckiego zbiega się akurat w czasie z momentem ratyfikowania przez polskie izby ustawodawcze traktatu handlowego, którego częścią jest umowa osiedleńcza, nakładająca na obie strony pewne wzajemne obowiązki i wymagająca zachowania, chociażby minimum dobrej woli i przyzwolności w stosunkach wzajemnych.

Zainteresowanie Francji premjową pożyczką budowlaną

Jak się dowiadujemy, Francja okazuje zainteresowanie obligacjami premjowej pożyczki budowlanej.

Banki francuskie Credit Lyonnais, Societe Generale i in. na zlecenie swych klientów zwracają się do Pocztowej Kasy Oszczędności za pośrednictwem Banku P.

K. O. w Paryżu dając zlecenia kupna obligacji premjowej pożyczki budowlanej.

Fakt ten świadczy o coraz większej popularności, jaką papier ten cieszy się nie tylko w kraju, lecz również na rynku zagranicznym.

Trzy afery pieniężne
Bankier rosyjski w kryminale — Nadużycia w Katowicach i Mysłowicach

W Warszawie zaarrestowano i osadzono w więzieniu niejakiego Dawida Smolińskiego, bogatego ongiś bankiera rosyjskiego, który podczas wojny stracił na spekulacjach cały majątek. Smoliński, chcąc się z powrotem dobroć, wszedł w kontakt z firmą „Danziger Sleeper Kantor Schönberg” i jako jej mąż zaufania dyskontował weksle na terenie Warszawy. Początkowo chytry Dawid regularnie wywiązywał się z swego zadania, aż wreszcie w ostatnich miesiącach, zamiast do kasy firmowej „przeleć” do własnej kieszeni ćwierć miliona zł. i zniknął. Wnet jednak odnalazła go policja i teraz Dawid rozmyśla w kry-

minale nad wieczne zmieniami kolejami losu.

Organa kontroli władz skarbowych wykryły ostatnio poważne nadużycia w Polskim Instytucie Wydawniczym w Katowicach, polegające na świadomem zatajeniu rzeczywistych obrotów tej firmy. Straty dla skarbu państwa są znaczne. W r. 1929 obrót gotówkowy w tej firmie wynosił przeszło jeden milion zł., podczas gdy firma obrót ten podała zaledwie na sumę 250 tysięcy zł. Na wniosek prokuratora aresztowano prokuratora dra Klingera i urzędnika Ottona Pattek. Właściciel firmy Wohlfeiler zbiegł zagranicę.

Wielkie wrażenie wywołało w Mysłowicach aresztowanie kierownika miejscowej Budowlanej Kasy Oszczędności i Pożyczek, Wilhelma Franciszka Świętego, który w grudniu roku ub. w sposób nieformalny podjął w Kasie w kilku ratach kwotę 38.600 złotych, a na kwitach podpisał Stefana Grzywnę z Sosnowca. Niezależnie od tego, Święty już uprzednio podjął z Kasy kwotę 80.000 złotych na budowę własnej willi w Mysłowicach. Na skutek tych nadużyć do Mysłowic przyjechał delegat min. Skarbu, celem dokonania lustracji Kasy.

Ponura zagadka Kuby Rozpruwacza wyjaśniona po 43 latach

Znany lekarz londyński — krwawym mordercą. — Jasnowiedz Lees

43 lata minęły od czasu gdy żył straszliwy Kuba Rozpruwacz, który popełniał mroźną krew w żyłach sadystyczne morderstwa na kobietach lekkich obyczajów w Londynie.

W czasie siedmioletniej ponurej „działalności” ówczesnego upiora, prasa rozpisywała się szeroko o okropnościach jego zbrodni, które wzbudziły opinie społeczną we wszystkich częściach świata. Mnóstwo książek omawiało już dzieje tej przerażającej postaci, żadna jednak nie wyjaśniła motywów zbrodni ani nie ustaliła dokładnie tożsamości zbrodniarza.

Według jednych był on rzeźnikiem, który zwarjował, według innych dziwnym emisariuszem rządu rosyjskiego, który miał udowodnić niezdarność policji angielskiej, inni jeszcze utrzymywali, że był studentem medycyny czy nawet lekarzem. Po dokonaniu siódmego morderstwa Kuba Rozpruwacz znikł w tajemniczy sposób i zagadka upiora pozostała w dalszym ciągu niewyjaśniona.

JASNOWIDZ LEES.

Niedawno zmarł w Leicester w Anglii znany jasnowiedz Robert James Lees. Śmierć jego pozwoliła prasie angielskiej opublikować dokument nieprawdopodobnie sensacyjny i fantastyczny, dotyczący osobistości Kuby Rozpruwacza, którego p. Lees odkrył dzięki swym wizjom jasnowiedzenia, zobowiązał się jednakowoż przysięgą zamilczeć jego nazwisko i dopiero po swojej śmierci ujawnić tę niewiarogodną tajemnicę nie zdradzając o kogo chodzi.

Kuba Rozpruwacz był jak się okazuje znanym i bardzo szanowanym lekarzem angielskim, który w chwilach szału zamieniał się w mordercę. Ze względu na nieposzlakowaną opinię tego b. cenionego człowieka za zezwoleniem policji zainscenizowano jego nagłą śmierć, pogrzeb i złożenie zwłok w grobowcu rodzinnym a nieszczęśliwego umieszczono w zakładzie dla obłąkanych.

Należy jednak zaznaczyć, że nie wszystkie szczegóły podane przez p. Lees'a zgadzają się z oficjalnymi danymi „wyczynami” Kuby Rozpruwacza, być może więc, że chodzi jeszcze o innego zbrodniarza.

NA TROPIE SADYSTY.

Ciekawe są niezmiernie okoliczności w jakich p. Lees wpadł na trop sadysty.

Pewnego razu, pracując przy swem biurku, jasnowiedz miał wizję: Ujrzał wąską uliczkę i w niej dokonywający się mord. Zbrodniarz przy pomocy noża przebił gardło nieszczęśliwej kobiety a następnie zadał jej szereg okropnych ran w brzuch. Poczem obtarłszy spokojnie nóż o jej suknię oddał się najnaturalniej w świecie.

Lees zawiadomiał natychmiast policję.

Zanotowano wprawdzie zeznania, nie wzięto ich jednak zupełnie pod uwagę.

Nazajutrz o tej samej godzinie miała miejsce zbrodnia w identycznych okolicznościach.

Ostrzegawcze wizje p. Lees'a powtarzały się niejednokrotnie. Policja najpierw wysmiewała je, potem jednak wzięła je pod uwagę. Kuba Rozpruwacz uchodził jednak za zastawionych na siebie sidiel. Zdarzyło się że po sygnalizowaniu trzeciego morderstwa 3000 policjantów i 1500 detektywów porzebieżanych stało na czatach po wszystkich zakątkach Londynu,

niemniej zbrodnia została dokonana.

SMIERĆ W DOMU OBLĄKANYCH.

Wizjoner ujrzał kiedyś w tramwaju człowieka, którego rysopis zgadzał się z bohaterem jego halucynacji, w ten sposób udało się ustalić tożsamość zbrodniarza, który prowadził podwójne życie i nic nie wiedział o straszliwych czynach, które popełniał w ataku. Usłyszawszy o swych zbrodniach pragnął zrozpaczony by mu, natychmiast odebrano życie!

Spędził je w Zakładzie obłąkanych a tajemnica jego nazwiska zatonała na wieki w morzu niepamięci.

Wiosna już nadeszła



Na peryferiach miast chłopcy już obtłukują mury, grając w nieśmiertelne „tumbaki” i „całki”.

Stulecie Legji Cudzoziemskiej

Tragiczna armia barwnych legionistów

W marcu b. r. mija sto lat od chwili, jak powstała we Francji Legja Cudzoziemska.

W roku 1830 został rozpoczęty podbój Algieru. Francuzi pragnęli zaoszczędzić jaknajwięcej krwi francuskiej, a że po rozruchach roku 1830 dużo uchodźców politycznych z różnych państw znalazło we Francji przytułek, utworzono z nich Legję Cudzoziemską.

Legja ta liczyła 7 batalionów z których każdy miał 8 kompanij, 3 pierwsze bataljony składały się z Niemców i Szwajcarów, czwarty z Hiszpanów, piąty z Wiochów, szósty z Belgów i Holendrów, SIÓDMY ZAŚ Z POLAKÓW.

Uniform żołnierzy Legji Cudzoziemskiej

był błękitny, spodnie czerwone, tegoż koloru były epolety sukienne ozdobione zielonymi frendlami, a wełniany sukienkowy pas okrywał się kilkakrotnie naokoło „barwnego” Legionisty.

Legje Cudzoziemskie używane były w wojnie Krymskiej r. 1854, we włoskiej 1859, w Meksykańskiej 1862, w niemieckiej 1870 i obecnie w czasie ubiegłej Wielkiej Wojny.

Legjoniści — cudzoziemcy walczyli w Algierze, w Chinach, w Dahomeju, w Tonkinie, na Madagaskarze i w Marokku.

W Legji Cudzoziemskiej panuje niezwykle surowy rygor. Żołnierze otrzymują płacę bardzo niską, w czasie pokoju pracować

Ciekawy zakład

W kolonii polskiej w Paryżu niezwykle zainteresowanie wzbudził zakład dwóch malarzy. Założyli się oni o 2.000 franków. Nagrodę miał otrzymać ten z zakładających się, który pierwszy dojdzie do Bazyliki na górze Montparnasse, mając obuwie napelnione grochem. Pewnego dnia rano olbrzymie tłumy ludzi powiadomionych o zakładzie zebrały się na starcie i z podziwem patrzyły na jednego z malarzy, który zupełnie normalnym szybkim krokiem doszedł do mety, pozostawiając swego współzawodnika daleko w tyle. Wyglądało to tak podejrzanie, że konkurent zażądał kontroli butów zwycięzcy, kwestjonując, czy były one napelnione grochem, zgodnie z warunkami zakładu. Kontrola jednak wykazała niesłuszność zarzutu, gdyż buty zawodnika były pełne grochu tylko... gotowanego.

Nauka psów o psach

Instytut zoologiczny przy uniwersytecie w Berlinie założył towarzystwo „zajmujące się kształceniem psów”. Towarzystwo to zaopatrzone w obfitą bibliotekę o psach, o sposobach ich tresury, jako cel postawiło sobie wprowadzenie — drogą licznych doświadczeń — roli psa w życiu człowieka na zupełnie nowe tory. Wprawdzie cele te są, jak dotąd, prawie nieokreślone, to jednak zyskały już sobie licznych zwolenników wśród członków instytutu psychologicznego w Berlinie, a także w szkole agronomicznej i weterynaryjnej.

351 milj. ludności w Indiach

Indje liczą 351 milionów ludności, jak wykazał ostatni spis, co w porównaniu ze spisem z r. 1921 przedstawia wzrost o 10,2 proc, gdyż ludność Indji w r. 1921 liczyła 319 milionów.

muszą bardzo ciężko w pocie czoła budować drogi, nawet miasta. Statystyka z roku 1898 wskazuje na niezmierną różnorodność narodowości i zawodów w Legji. Wśród rekrutów było 149 robotników, 103 subjecktów sklepowych, 58 szewców, 56 robotników fabrycznych, 51 piekarzy, 49 ślusarzy, 41 rolników, 37 studentów, 32 buchalterów, 28 krawców, 22 kelnerów. Wiek rekrutów wahał się od 18—45 lat.

Dzisiaj najwięcej w Legji Cudzoziemskiej francuskiej jest Niemców (bardzo znaczni!) stanowią oni 40—60 procent.

Legja Cudzoziemska składa się częściowo z ludzi żądnych przygód i sensacji, częściowo zaś z różnych bandytów i zbrodniarzy, którzy w mundurze żołnierza Legji Cudzoziemskiej, znajdują schron przed karzącym wymiarem sprawiedliwości.

Nikt nie pyta bowiem rekruta zgłaszającego się na ochotnika do Legji Cudzoziemskiej o jego personalia, nierzadko zaś sądy odnajdują w szeregach tej tragicznej armji poszukiwanych zлочytców.

Stosunki w Legji są strasznie ciężkie i dlatego należy z całą stanowczością naszą młodzież strzec przed uciekaniem w jej szeregi, co się niestety zdarza w Polsce.

Niebieskie drzwi

NOWELA AMERYKAŃSKA.

(Przekład autoryzowany. — Przedruk wzbroniony).

— Milusie miejsce — przyznał łaskawie. — Bóg wie, kto w tem macza palce, ale że miłe to miłe. Możecie o mnie słyszeć. Śpiew i taniec.

— Aktor! — krzyknął z uniesieniem Honeywell.

— Coś w tym rodzaju — potwierdził skromnie Silvernail. — W każdym razie wszyscy mnie znają. — Uśmiechnął się, lyknał drugi haust płynu, postawił kielich i wskazał przyjacielskim gestem olbrzymia, sterzącego w drzwiach. — Wszyscy mnie znają — powtórzył. — A ja znam wszystkie takie miejsca. Mogę do nich prowadzić z zamkniętymi oczyma.

Podejrzenia Honeywella spadły o parę stopni. Mały był egotystą i przypuszczałnie naprawdę lichym artystą z pobliskiego kabaretu. Kto wie? Mógł się na coś przydać.

— Spodziewaliśmy się, że natkniesz się tu na znajomego — rzekł po chwili autor. — Bywa tutaj od czasu do czasu. Nie widziałem go już parę dni. Możliwie, że chory. — Ponieważ w danej chwili panowała wrzawa, za-

ryzykował powiedzieć naskisko. — Nazywa się Pemberton. Nie zna go pan przypadkiem?

— Pemberton? — powtórzył Silvernail. — Zabawne. Coś sobie przypominam. Znałem kiedyś w San Francisco gościa tego nazwiska. Chociaż to chyba nie ten sam.

— Prawdę mówiąc — ciągnął Honeywell — boimy się trochę o niego. Za dużo pije. Czasami znika. Może gdzie zostawił swojego trupa i nikt nie będzie o tem wiedział. Naprawdę chciałbym się z nim spotkać.

— Bywa tutaj? — zapytał wodewilista. — Może go tu chłopcy znają. Gruby Ed, ten od drzwi, powinien go znać. Zapytam go.

— Nie fatyguj się pan — zaprotestował Honeywell. — Na pewno się znajdzie. — A Norway dodał pośpiesznie: — Widziałem go parę nocy temu w innym lokalu. Bardzo podobnym do tego, ale o blok dalej. Zna pan to miejsce? Ja sam byłem tam tylko raz, ale utkwiły mi w pamięci niebieskie drzwi, takie same jak tutaj.

Silvernail zachichotał.

— Na drugim piętrze? — zapytał. — Przed domem stary doróżkarz, śpiący na koźle? Odzwierna — megera z rudemi włosami? Znam to miejsce. Ale trudno się tam dostać. Rodzaj klubu czy coś takiego.

— Mamy zamiar zajrzeć i tam — rzekł Honeywill, rad z obrotu rozmowy.

— Może teraz — krzyknął Silvernail? — Dlaczego nie? Przyłączę się do kompanji. Ja znam całą paczkę. Poczekajcie na chwilę, chłopcy. Za minutę będę z powrotem.

Poknął pospiesznie resztę zawartości kielicha, wstał z krzesła i zniknął w pokoju, z którego się wylonił.

Honeywell spojrzął na Norway'a.

— Czyśmy się czasem nie dali wstrychnąć na dudków? — zapytał zniżonym głosem. — Gość wydał mi się w pierwszej chwili podejrzany mam teraz wrażenie, że się jednak nie omyliłem.

— O, cóż znowu? — odpowiedział towarzysz, podniecony perspektywą

znalezienia tropu zaginionego Pemberton. — Wygląda rzeczywiście na to, że co się podaje. Znam ten typ, Bart. Trzeba skorzystać z okazji. Może się już inna nie nadarzy.

— Pewnie, że nie — mruknął autor. — O, jest! Dlaczego on gada z tym kelnerem? — zapytał tonem skargi. — Obaj patrzą na nas.

— Prawdopodobnie opowiada mu o Pembertonie — odparł Norway. Nie możemy mu nie pozwolić, a jest nam potrzebny. Musimy się wszędzie dowiadywać, gdzie można.

Silvernail przyłączył się do nich, fertyczny i uśmiechnięty.

— Gotowi? — zapytał. — Idziemy!

Człowiek-góra, przewiskiem Gruby Ed, wypuścił ich na schody, uśmiechając się złowieszczo. Zeszli w milczeniu na ulicę. Mżył drobny deszczyk i zanosiło się na mgłę. W srebrzystym mroku migotały upiornie światła latarni. Śliska jezdnia sunęła czerwona taksówka, kierując się w stronę chodnika. Silvernail podniósł rękę. (D. c. n.)

Pij Kawę KNEIPPA
a będziesz zdrow!

Wolne Miasto Gdańsk

Kronika

Kalendarzyk imprez gdańskich.

Scala: codziennie o godz. 20,15 przedstawienie z bardzo urozmaiconym programem.
Reichshof: Kabaret codziennie wieczorem o godz. 21.

Kino Capitol: „Das Floetenkonzert von Sanssouci“.

Kino Rathauslichtspiele — „Der Moerder Dimitr Karamasoff“.

Kino U. T.: dziś „Schatten der Manege“.

Kino Odeon: dziś „Zirkus“ i „Rin-Tin-Tin“.

Kino Passagetheater: dziś „Vier Federn“ i „Senorita“.

Kino Flamingo: „Die Herrin und ihr Knecht“ i „Der tolle Harry“.

Kino Gloria-Theater: dziś „Tingel-Tangel“.

Ruch towarzyszy

Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Nauki i Sztuki w Gdańsku zawiadamia wszystkich swych członków, że w piątek dn. 27 marca o godz. 19 w sali „Klubu Polskiego“ — Neugarten 7 — odbędzie się walne zebranie administracyjne za rok sprawozdawczy 1930 z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie zebrania przez przewodniczącego Zarządu; 2) wybór marszałka zebrania i powołanie przez niego sekretarza; 3) sprawozdanie zarządu z działalności w r. 1930; 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej; 5) dyskusja nad sprawozdaniem i sprawą udzielenia absolutorium zarządowi; 6) wybory uzupełniające do zarządu; 7) wolne wnioski. O ile o godz. 19 nie zbierze się statutowym Towarzystwa przepisana ilość członków, o godz. 19,30 odbędzie się zebranie w drugim terminie, ważne bez względu na ilość obecnych członków.

— **Apel do wszystkich druhów i druhów twórczych.** Ze względu na mający się odbyć w bież. roku zlot sokoli w Gdyni i konieczność przygotowania ćwiczeń zlotowych, wzywam druhów i druhny do regularnego i punktualnego uczęszczania na ćwiczenia, odbywające się we wtorki i piątki od godz. 19,30—21 na ćwiczeniach przy Kehrwegergasse. Obowiązkiem naszym jest abyśmy na zlocie tym wystąpili jak najliczniej. Człemu! Zarząd.

— **Sodalitacja Marjańska Panien przy kościele św. Stanisława w Wrzeszczu** urządza w niedzielę, dnia 19 kwietnia wieczorem z następującym programem: 1) koncert, 2) deklamacja, 3) „Sw. Germana“ (sztuka w 4 odsłonach z żywym obrazem), 4) koncert, 5) deklamacja, 6) „Zdrójca“ (komedia w dwóch odsłonach), 7) wspólny śpiew. Początek o godz. 18 w sali Domu Polskiego. O liczne przybycie Polek gdańskich i z przedmieść prosi Zarząd.

— **Następne zebranie Tow. Ludowego w Pręgowie** odbędzie się, jak zwykle, w drugą niedzielę po 1szym kwietnia, t. j. 12 kwietnia zaraz po nabożeństwie w sali u p. Knotowskiego. Zarząd tutejszy prosi wszystkich członków i sympatyków, by wzięli w zebraniu ten jak najliczniejszy udział. Przybędzie na to zebranie poseł do sejmu gdańskiego p. Czarniecki i ks. Rogaczewski z Gdańska z ważnymi referatami. Zebranie Tow. skraca się o pół godziny. W to miejsce zaraz po zebraniu nastąpi utworzenie Oddziału Tow. Polek przy Towarzystwie Ludowym. Zarząd.

Lekcje śpiewu odbywają się:

Chóru Męskiego „Moniuszko“ w Gdańsku we wtorki i piątki o godz. 20 w gmachu Dyrekcji Kolejowej.

Tow. Śpiewaczego „Cecylja“ w Nowym porcie we wtorki i czwartki o godz. 20 w własnej sali w byłych koszarach przy ulicy Hindersinstraße.

„Lutni“ gdańskiej w środy, o godz. 20-ej w Domu Polskim.

„Cecylji“ w Wrzeszczu w środy o godz. 20 w Domu Akademickim.

„Lutni“ oliwskiej w środy, o godz. 20-ej w Ochronce Polskiej przy Ludolinerstraße.

„Harmonji“ w Sidlicach w czwartki o godz. 20 w Ochronce Polskiej przy ul. Kartuskiej.

Tow. Śpiewacze „Lira“ — Staryszotland — w środy, o godz. 20 w Ochronce Polskiej w Oruni przy Niederfeldstraße.

„Cecylji“ gdańskiej w czwartki dla panów, w piątki dla pań, o godz. 20 w Domu Polskim.

Z miasta

— **Wykłady sanitarne Polskiego Czerwonego Krzyża.** Polski Czerwony Krzyż — Oddział Gdańsk — urządza cykl wykładów sanitarnych, z których pierwszy odbędzie się w środę dnia 25 marca b. r. o godz. 19,30 w sali posiedzeń urzędu celnego w gmachu Komisarjatu Gen. R. P. przy Neugarten 27. Wszystkich

Z gdańskiego placu boju

Ostatnie „rozmowy“ polityczne

W pierwszych latach powojennych Gdańsk starał się aż do mniej więcej przed rokiem o reputację uporządkowanego miasta, w którym bezpieczeństwo publiczne jest zapewnione. W ostatnich miesiącach jednak wydarzyły się, i powtarzają nieomal codziennie, wypadki, które mogą popsuć opinię Gdańska w całym świecie. Są to przede wszystkim liczne rozprawy polityczne zapomocą lasek, noży, pistoletów, rewolwerów, pałek gumowych, kastetów itd. Rubryka bójek ulicznych zapełnia się nowymi „bohaterami“.

Najnowszą ofiarą pasji nacjonalistycznej i antysemityzmu radykalnej prawicy jest izraelita Izak Spektor w wieku 42 lat, zatrudniony w tutejszej gminie żydowskiej, posiadający obywatelstwo polskie. Oślawiony lokal hitlerowców, restauracja Stremłowa, skąd to niedawno kilku hitlerowców wypadło na ulicę i pobilo kolejarza polskiego Zientza, odegrał o tyle znowu pewną

rolę, że przed tym lokalem Izaka Spektora napadli nieznanymi osobnikami, rzucili go na ziemię i pobili ciężko kijami. Hitlerowcy ustawali wydrzeć mu nawet brode. Izaka Spektora pobito tak ciężko do krwi, że musiano go opatrzyć na odwachu policji.

Na ulicy Portchaisengasse doszło także do bójki pomiędzy hitlerowcami a członkami organizacji robotniczej „Arbeiter Schutzbund“. W Brentowie, gdzie także różnice zdań często rozstrzygane są zapomocą pięści i broni, doszło znowu do bójki. Robotnicy kolejowi Feliks D. i Klemens F. zostali napadnięci przez 4 hitlerowców, którzy po oddaniu strzału pistoletowego napadli na nich z kijami. Na ulicy Töpfergasse musiano pobitego przez nieznaną sprawców Łukaszewskiego z Wrzeszcza przenieść do doktora Becka, skąd ciężko rannego przewieziono do szpitala. Ślusarz Łukaszewski został pobity według dotychczasowych dochodzeń przez hitlerowców.

Wycieczki polityczne działaczy gdańskich

Wizyty w Olsztynie i Malborku

Politycy gdańscy od czasu do czasu odbywają pielgrzymki do Niemiec. Niedawno grupa delegatów gdańskich uważała za konieczne, zjawić się osobiście w Bytomiu i górnośląskich miastach podczas uroczystości plebiscytowych, kiedy to rzucano gromy na Polskę i atakowano jej granice i obecny stan na wschodzie europejskim, a więc godzono także we W. M. Gdańsk.

Delegaci gdańscy bawili również podczas demonstracji plebiscytowej w Olsztynie i Malborku.

Najnowszą pielgrzymką gdańskich polityków do Prus Wschodnich jest organizowana w związku z głosowaniem powszechnym ludności, zainicjowaną przez Stahlhelm. Niektóre dzienniki niemiecko-gdańskie już obecnie wzywają gdańszczan, aby udali się w czasie od 8 do 21 kwietnia do Malborka i zapisali się tam do list plebiscytowych „Stahlhelmu“.

Projekt amnestji

Przed wyborami nowego przydzium sejmu

Na czwartkowym posiedzeniu sejmu gdańskiego omawiane będą dwie kwestje wysoce ciekawe. Na porządku dziennym znajduje się między innymi sprawa wyboru nowego prezydenta sejmu oraz kwestja amnestji. Dotychczasowy marszałek sejmu p. Gehl, były wiceprezydent senatu gdańskiego rządów socjalistycznych, jak wiadomo, ustąpił z zajmowanego stanowiska po ciężkim konflikcie z hitlerowcem Greisem, który obrażał w nieparlamentarny sposób gdańskich przywódców robotniczych. Prawicowa większość sejmu oświadczyła się przeciw zajętemu przez marszałka Gehla stanowisku, tak, iż ten ustąpił. Ciekawą jest rzeczą, czy prezydent Gehl zostanie ponownie wysunięty na to stanowisko, na które się znakomicie nadaje, czy też prawica pod naciskiem hitlerowców zupełnie obsadzi całe przydzium sejmu gdańskiego własnymi ludźmi. Byłoby to zerwaniem zwyczajów parlamentarnych. Ale w Gdańsku od pewnego czasu wszystko jest możliwe.

Pozatem sejm zajmuje się sprawą amnestji. Projekty sejmu i senatu były omawiane w komisji prawniczej sejmu gdańskiego. Projekt opracowany w sejmie przewidywał amnestję za wszystkie przestępstwa polityczne, dokonane do czasu ogłoszenia ustawy o amnestji. Projekt senatu natomiast pragnie zasięg ustawy amnestyjnej ograniczyć. Między innymi amnestja obejmować ma tylko przestępstwa polityczne, dokonane do 9 grudnia 1930 roku, t. j. do dnia zebrania się nowego sejmu. Z amnestji mają być wykluczone osoby, które dokonały zbrodni z oczywistej brutalności lub innych niehonorowych motywów. Opozycyjne ugrupowanie występuje przeciwko niejasnemu sformułowaniu projektu o amnestji. Projekt senatu w komisji prawniczej został rozszerzony głosami socjalistów, hitlerowców i komunistów o tyle, że w sprawach amnestji apelować można do sądów gdańskiego rządów socjalistycznych, jako wiaskich.

Majaki gdańskie o propagandzie polskiej

Obawa o wiejskie okręgi gdańskie

W wioskach powiatów gdańskich mieszka znaczna ilość obywateli gdańskich narodowości polskiej. Ludność ta była dosyć zaniedbana w dawniejszych latach. Obecnie odżyło zainteresowanie tym ludem wiejskim w kołach gdańskiej ludności polskiej. Sam lud wiejski bierze się energicznie do pracy, aby odparać zakusy obce, organizuje towarzystwa i zwołuje zebrania w celach samoobrony przed gwałtowną germanizacją, przeprowadzaną od lat przez niemieckie władze gdańskie. Obrona indywidualności narodowej nie jest na rękę nacjonalistom gdańskim, jeżeli chodzi o lud polski. Dlatego też prasa niemiecko-gdańska każde zebranie i każdą pracę społeczno-kulturalną po wsiach wśród polskiej ludności określa prosto jako polską propagandę. W zrozumieniu Niemców propagandą polską jest tworzenie ochronek w Elgławie, Wielkich Trąbkach, posyłanie dzieci do szkół polskich w Cieżniewie, organizowanie zebrania i towarzystw. To, co jest wynikiem naturalnej samoobrony kulturalnej Polaków, charakteryzują Niemcy jako akty polityczne. Gdyby ludność polska po wiekach zrezygnowała zupełnie z swych praw obywatelskich i obrony swej indywidualności narodowej, prawdopodobnie prasa niemiecko-gdańska przestałaby zupełnie pisać o polskiej propagandzie na wsi.

EKSPORT I IMPORT

przez Gdańsk i Gdynię w dniu 23 bm.

EKSPORT.

Przeładowano w porcie gdańskim 716 wag. 14627 ton węgla, 82 wag. zboża, 4 wag. cukru 246 wag. drzewa i 90 wag. innych towarów.

W porcie gdańskim 573 wag. 10906 ton węgla, 49 wag. zboża, 28 wag. cukru i 2 wag. innych towarów.

Ładowało węgiel w porcie gdańskim — 16 w porcie gdańskim 8 statków.

IMPORT.

Przeładowano w porcie gdańskim: 30 wag. rudy, 11 wag. sztucznych nawozów i 30 wag. innych towarów.

W porcie gdańskim 32 wag. złomu, 10 wag. sztucznych nawozów i 38 wag. innych towarów

Kino „Morskie Oko“

w GDYNI

zawiadamia Szan. Polonję miasta Gdańska, że od czwartku 26 marca wyświetlać będzie premierę wielkiego polskiego filmu, nakręcanego na naszym wybrzeżu, według powieści Stefana Żeromskiego

„Wiatr od Morza“

— Koszty utrzymania w lutym r. b. Według obliczenia gdańskiego urzędu statystycznego, wskaźnik kosztów utrzymania wynosił w Gdańsku w lutym r. b. przeciętnie 124,0, a w marcu 124,4 (1913=100), wobec czego wskaźnik złotych kosztów utrzymania w porównaniu ze styczniem 1921 r. (128,6) obniżył się w lutym o 3,6%, a w marcu o 3,3%. W lutym potaniały środki odżywcze, mięso, słonina, wątrobianka, margaryna, smalec zagraniczny, set półtusty, jajka i mleko oraz niektóre części garderoby, podrożały zaś jarzyna i masło. W marcu podwyższono komorne za mieszkania na 10 procent komornego przedwojennego i podrożały ziemniaki oraz wieprzowina, potaniały natomiast dalej środki odżywcze, wątrobianka, margaryna, smalec zagraniczny i jajka.

— Nieszczęśliwy wypadek kupca warszawskiego. Jadący na motocyklu na szosie Wocław—Gotteswalde kupiec Emanuel Pracholski z Warszawy, uległ nieszczęśliwemu wypadkowi. Motocykl najechał bowiem na kamień przydrożny, skutkiem czego wywrócił się, a P. odniósł krwawą ranę na głowie oraz złamanie prawego obojczyka. Szofer przejeżdżającego przypadkowo samochodu ciężarowego zawiadził rannego do Gdańska.

członków i sympatyków Polskiego Czerwonego Krzyża oraz Szan. członków wszystkich polskich towarzystw na terenie W. M. Gdańska uprasza się serdecznie o jak najliczniejsze przybycie na te wykłady. Wstęp bezpłatny.

— **Złodziej... z nędzy.** W nocy na 10 grudnia ub. roku dokonano włamania do pewnego sklepu trykotażowego przy ul. Paradiesgasse, z którego złodzieje zabrali towaru wartości około 2.000—3.000 guld. Po pewnym dopiero czasie udało się policji wytropić i włamywaczy i paserów. Włamania dokonali 18-letni B. S. i E. Z. Podczas gdy pierwszy nie był jeszcze karany, drugi miał już na sumieniu trzykrotną karę więzienia. Sąd skazał S. na trzy, i Z. na trzy miesiące więzienia. Jak wynika z przewodu sądowego, włamania dokonali sprawcy z nędzy.

— **Dziecko spowodowało wypadek uliczny.** W Oliwie miał miejsce niedawno następujący wypadek: na ulicy sopockiej jechał wolno w kierunku do Gdańska polski samochód osobowy PM. 51675. W tym samym czasie nadjechał tramwaj linii Oliwa—Jelitkowo. Postępane policyjny dał znak, by samochód się zatrzymał. W tej samej chwili przed samochodem przelatowało przez ulicę dziecko. Aby nie przejechać dziecka, szofer zmuszony był

skierować samochód na środek ulicy, zderzając się skutkiem tego z tramwajem. Zderzenie było na szczęście tylko lekkie, wobec czego samochód doznał tylko lekkiego uszkodzenia. Tramwaj nie został zupełnie uszkodzony, a z osób nikt nie odniósł szwanku.

— **Zniknęła bez śladu.** Obywatelka gdańska 79-letnia Wilhelmina Pikull z domu Wolff, mieszkająca ostatnio przy ulicy Jungferngasse nr. 5, znikła od 11 b. m. bez śladu. Osoby, które mogłyby wskazać miejsce pobytu P., zechcą się zgłosić w centralnym biurze dla nieznanym zmarłych i zaginionych w gmachu przydzium policji, pokój nr. 39a.

— **Znowu napad na obywatela polskiego.** W poniedziałek wieczorem napadnięty został na ulicy Pfefferstadt obywatel polski Izaak S., którego sprawcy napadu dotkliwie pobili. Policja wszczęła dochodzenia celem wykrycia napastników.

— **Samobójstwo.** Na strychu domu przy ul. Langgarten. 36 powiesił się 46-letni pomocnik fryzjerski Artur R. Przyczyna samobójstwa nieuleczalna choroba płuc.

— **Włamanie.** Jednej z ostatnich nocy dokonano włamania do handlu towarów trykotażowych przy Staromiejskiej Grocie 102. Sprawcy ukradli za kilkadziesiąt guld. towaru.

Rudak

— Obchód imienin Marszałka. Dnia 21 bm w lokalu p. Kaczmarka w Rudaku odbyła się uroczysta akademja ku czci Marszałka Piłsudskiego. Akademja odbyła się staraniem pięciu miejscowych towarzystw: 1) Klubu Sportowego „Zawisza” Och. Straży Pożarnej, Tow. Gimn. Sokół oraz sąsiednich dwóch towarzystw ze Stawek — Och. Straży Pożarnej i PW i WF. Dużo trudu oraz cennych rad włożyła p. pułk. Peckowa nad upiększeniem tej akademji, oraz p. prof. malarz Ossecki, za bezinteresowne wykonanie programów za co należy się też ogólne uznanie. Akademję która rozpoczęła się o godz. 19,30 aszczycili swą obecnością Korpus oficerski CSS. Z Rudaku z p. pułk. Peckiem i małżonką na czele korpus oficerski i podoficerski baonu 67 pp. z dowódcą; p. Bagiński wójt; p. prof. Ossecki i inni. Po krótkich słowach p. Dąbrowskiego przewoźniczącego komitetu zabrał głos p. naucz. Bucholtz wygłaszając doskonały referat pt.: „Życie i czyny Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, wnosząc po zakończeniu referatu okrzyk na cześć Czciwego Solenizanta. — Okrzykom przy wtórze marsza I Brygady nie było końca. Świadczy to o tem, że ludność pomorska czci, wielbi i kocha swego Wielkiego Ukochanego Wodza.

Deklamacje malusińskich były b. dobre za co zebrani nie szczędzili oklasków. — Po przerwie wystąpiła z koncertem sekcja mandolinistów „K. S. Zawisza r. 30” dając zebranym możliwość usłyszenia pierwszorzędnych utworów muzycznych z motywów ludowych i żołnierskich itp. wraz ze śpiewem solowym p. K. Czajkowskiego. Była to jedna z najładniejszych części programu, dając słuchaczom prawdziwą ucztę duchową. Nic więc dziwnego, iż nastroj zebranych w sali był doskonały a koncert przeciągnął się ponieważ goście oczarowani cudnymi melodjami pieśni swojskich nie chcieli puścić graczy amatorów ze sceny.

Następnie PW i WF. ze Stawek wystawiło obrazek sceniczny w 3 odsłonach pt.: „Wyzwolenie Wilna” oraz dość udatny żywy obraz

W skład komitetu obchodu weszli następujący pp.: Dąbrowski, przewodniczący, pułk. Peckowa; prez. Łęgowski, Narzyński, Cwedeł; Czajkowski; Macjowski; Polanowski. Pan wójt Bagiński który chętnie bierze udział w różnych uroczystościach tym razem z powodu choroby nie mógł brać udziału z powodu ciągłych wyjazdów służbowych. Komitetowi należy się gorące uznanie za tak doskonale opracowanie tej uroczystości. Uczestnik.

Z powiatu toruńskiego

— Gostkowo, ku czci Marszałka Wioska nasza obchodziła uroczystości Imieniny Wodza Narodu. W dniu 18 bm. o godz. 20 uformował się do Domu Ludowego pochód z pochodniami, który przy dźwiękach orkiestry miejscowej Ochot. Straży pożarnej — przemaszerował przez wioskę. Na rozwiązanie pochodu odrabiono „Capstrzyk”. Dnia 19 bm, pomimo wczesnego urzędzonego nabożeństwa (o godz. 8 rano) pospieszono tłumnie na mszę świąteczną aby połączyć się z gorącymi modłami całej Polski o zdrowie Wodza Narodu. Po nabożeństwie odpiewano „Boże coś Polskę”. Z kościoła rozwinął się pochód, który ze sztandarami i orkiestrą OSP. przemaszerował przez bogato udekorowaną flagami państwowymi wioskę — poczem pod Domem Ludowym został rozwiązany.

Wieczorem odbyła się w sali szkolnej, — zapelnionej po brzegi uroczysta akademja. — Akademję w serdecznych słowach zagaił czynny i zasłużony kierownik naszych organizacji społecznych p. Stanisław Wozniak. Orkiestra odegrała kilka okolicznościowych utworów, poczem udatnie oddeklamował wiersz p. tyt. „Komendant” najmłodszy ze strażaków drh. Jan Kawa. Nastąpiło piękne okolicznościowe przemówienie wygłoszone przez p. Syrka, kier. szkoły w Chelmży. Referent w nadszycając barwnych słowach określił życie i czyny „Jedynego Wielkiego Człowieka” obecnej doby w Polsce, kończąc okrzykiem na cześć Wodza narodu „Niech żyje” co z zapalem przyjęte zostało przez około 200 obecnych słuchaczy. Orkiestra odegrała „Hymn narodowy i I Brygadę”. Śpiewem „Roty” zakończono tę tak piękną akademję.

Po akademji odbyło się uroczyste założycielskie zebranie Oddziału Zw. Strzeleckiego w Gostkowie, do którego przystąpiło około 30 członków.

Świecie

— Wyjaśnienie. Kom. Kasa Oszczędności pow. Świeckiego wyjaśniła, iż oszustowi Feliksowi Nowickiemu nie wydawała żadnych czeków.

Echa święta imienin Marszałka Piłsudskiego w Wilnie



U wejścia do Auli Kolumnowej Uniwersytetu Stefana Batorego, została odsłonięta, ufundowana przez młodzież akademicką, marmurowa tablica pamiątkowa z napisem: „Józefowi Piłsudskiemu, Wskreszycielowi Uniwersytetu, wdzięczna młodzież akademicka U. S. B. 19 marca 1931”. Zdjęcie przedstawia moment odsłonięcia po uroczystej akademji. Pod tablicą — jej twórca art. rzeźbiarz, prof. Bałzukiewicz i korporanci ze sztandarami.

W sprawie kwalifikacji robotników rolnych

Niżej podane kategorie robotników rolnych należy zaliczyć do następujących grup zarobkowych w Kasie Chorych w czasie od 1 stycznia do 31 marca br.

1. Rzemieślników, włodarzy, stangretów, owczarzy, szoferów dominjalnych, ogrodników, chmielarzy, rybaków itp., oraz rączniaków, stolarzy, stróży, szwajcarów, pastuchów polowych i fernali do grupy zarobkowej VI.

2. Chałupników (akordników) do grupy zarobkowej VI.

3. Zaciężników kat. Ia do grupy zarob. I; zaciężników kat. Ib do grupy zarob. II; zaciężników kat. IIa i IIb do grupy zar. III zaciężników kat. III do grupy zarobk. IV; zaciężników kat. IV do grupy zarobk. V;

4. robotników sezonowych kat I. do grupy zarobkowej V; robotników sezonowych kat II i III do grupy zarobkowej VI; robotników sezonowych kat. IV do grupy zarobkowej VII.

Według powyższej kwalifikacji składka do Kasy Chorych wynosi w powiatach: Brodnickim, Chelmińskim, Chojnickim, Gniewskim, Kartuskim, Kościerskim, Lubawskim, Morskim, Starogardzkim, Świeckim, Tezewskim, Toruńskim i Tucholskim tygodniowo dla

	Pracodawcy	Pracobiorecy
Deputatnicy	95 gr.	64 gr.
Chałupnicy	95 gr.	64 gr.
Zaciężnicy kat Ia	20 gr.	14 gr.
Zaciężnicy kat Ib	34 gr.	23 gr.
„ kat. IIa i IIb	48 gr.	32 gr.
Zaciężnicy kat. III	61 gr.	41 gr.
Zaciężnicy kat IV	75 gr.	50 gr.
Sezonowcy kat I	75 gr.	50 gr.
Sezonowcy kat II i III	95 gr.	64 gr.
Sezonowcy kat. IV	1,23 zł.	82 gr.

Chojnice

— Za przemyt 100 tys. cygar. Przed sądem okręgowym w Chojnicach toczyła się sensacyjna rozprawa przeciwko bandzie przemytników oskarżonej o przemyt z Niemiec do Polski 100 tys. cygar i większej ilości tytoniu. Po 2 dniowej rozprawie zostali skazani:

Leon Szpirka z Orzełka, pow. sepoleński na 589,802,77 zł. grzywny wzgl. 2 lata więzienia oraz 2 miesiące więzienia za nielegalne przekroczenie granicy do Niemiec;

Piotr Szczukowski z Bukowca powiat świecki na 2 miesiące więzienia za nielegalne przekroczenie granicy i na 589,805,17 zł. grzywny, wzgl. 2 lata więzienia;

Walenty Szpirka z Dąbrowy, pow. sepoleński na 23,378,50 zł. wzgl. 6 mies. więzienia i 14 dni więzienia za nielegalne przekroczenie granicy;

Józef Szczukowski z Krupocina i Paweł

W powiatach Grudziądzkim, Sepoleńskim i Wąbrzeskim tygodniowo dla:

	Pracodawcy	Pracobiorecy
Deputatnicy	88 gr.	59 gr.
Chałupnicy	88 gr.	59 gr.
Zaciężnicy kat. Ia	19 gr.	13 gr.
Zaciężnicy kat. Ib	31 gr.	21 gr.
Zaciężnicy kat. IIa i b.	44 gr.	30 gr.
Zaciężnicy kat. III	56 gr.	38 gr.
Zaciężnicy kat. IV	70 gr.	46 gr.
Sezonowcy kat. I	70 gr.	46 gr.
Sezonowcy kat II i III	88 gr.	59 gr.
Sezonowcy kat. IV	1,13 zł.	76 gr.

W powiecie Działdowskim tygodniowo dla:

	Pracodawcy	Pracobiorecy
Deputatnicy	81 gr.	54 gr.
Chałupnicy	81 gr.	54 gr.
Zaciężnicy kat Ia	17 gr.	12 gr.
Zaciężnicy kat. Ib	29 gr.	19 gr.
Zaciężnicy kat. IIa i b.	40 gr.	27 gr.
Zaciężnicy kat. III	52 gr.	34 gr.
Zaciężnicy kat. IV	64 gr.	42 gr.
Sezonowcy kat. I	64 gr.	42 gr.
Sezonowcy kat. II i III	81 gr.	54 gr.
Sezonowcy kat IV	1,04 zł.	69 gr.

Jednocześnie należy lepić poszczególnym robotnikom rolnym znaczki inwalidowe:

Deputatnikom kl. IV	75 gr. tyg.
Chałupnikom kl. IV	75 gr. tyg.
Zaciężnikom IIa, IIb i III kl. II	45 gr. yg.
Zaciężnikom kat. IV III	60 gr. tyg.
Sezon. kat. . kl. III	60 gr. tyg.
Sezon. kat. II i III kl. IV	75 gr. tyg.
Sezon. kat. IV kl. V	90 gr. tyg.

Przy znaczkach inwalidowych połowę powyższych sum płaci pracodawca i połowę pracobiorca.

Pomorska Komisja Pracy:

(—) Sojecki.

Szczukowski powiat świecki na 540.706,25 złotych względnie 2 lata więzienia i 2 mies. za nielegalne przekroczenie granicy i

Klara Schauer z Obkazu, pow. sepoleński na 5.306,50 zł. wzgl. 6 mies. więzienia i 2 mies. więzienia za nielegalne przekroczenie granicy.

Oskarżeni Eryk Schauer, Willi Kirchhoff z Bydgoszczy i Feliks Caminer z Kamienia zostali dla braku dowodów uwolnieni od winy i kary. Koszta procesu ponoszą zasądzeni.

Chelmża

Walne zebranie plantatorów buraków. Nadzwyczajne walne zebranie Stow. plantatorów buraków cukrowych przy cukrowni Chelmża odbędzie się we wtorek, dnia 31 marca 1931 r. o godz. 14 w Chelmży w Hotelu Pomorskim. Ze względu na ważność spraw obecność wszystkich plantatorów tak członków jak i nieczłonków jest konieczna.

Grębocin

— Obchód Imienin Marszałka Piłsudskiego Komitet złożony z przedstawicieli wszystkich organizacji istniejących na terenie wioski po dzielił uroczystość na dwa dni. W czwartek 19. bm. szkoła, strzelec, straż i grono miejscowych obywateli wzięło udział w nabożeństwie a następnie odbyła się uroczystość w szkole.

W niedzielę urządzono uroczystą akademję z następującym programem: słowo wstępne wygłosił wójt Śmieszny A. szkoła wykonała śpiewy i deklamacje, Strzelcy odegrali dramat: „Dziesiąty pawilon” Na zakończenie ref. wych. obywatelskiego miejsc. oddz. Strzelca wygłosił przemówienie o życiu i działalności Marszałka Piłsudskiego.

Lubawa

— Obchód imienin w Jamielniku. — Jak corocznie tak i w tym roku obchód imienin Marszałka wypadł w Jamielniku wspaniale, dzięki komit. składającemu się z członków zarządu miejscowych towarzystw. O godz. 18 odbyła się zbiórka wszystkich towarzystw, — dzieci szkolnych i ludności przed oberżą skąd ruszył pochód przez wieś z orkiestrą i pochodniami wraz z oddziałem młodzieży PW. Po pochodzie odbyła się akademja składająca się z przemówienia kier. szkoły, deklamacji i śpiewu dzieci szkolnych, wzniesienia okrzyku na cześć Marszałka Piłsudskiego oraz wykładu o życiu Marszałka i walki legionów. Sala była wypelniona po brzegi.

Kto wygrał?

W dalszym ciągnięciu loterii państwowej wygrane padły:

10.000 zł. na nr. 2864.
3.000 zł. na n-ry: 11267 155657 204707.
2.000 zł. na n-ry: 23781 29836 44105 71054

92886 129843 143994 194170.
1.000 zł. na n-ry: 5136 10428 13892 16607
18348 53339 57007 60965 66959 67999 85153
150410 153456 173962 175542 186356 188546
192906.

500 zł. na n-ry: 2529 4453 7668 12652 13202
15203 15414 17262 24263 24352 25764 33854 35304
35497 35583 35983 37716 38603 40262 41834 42774
47606 49654 50223 51697 52477 53639 66474 71047
71129 73226 73557 78927 80989 90051 90052 97164
99556 112056 112858 113744 120511 120921 121324
126773 128104 132245 138909 139148 139246
139848 141028 144996 147860 150072 150547
151561 155998 161055 162412 163129 164833
166560 167012 173885 175387 176638 177506
179378 180668 181298 182089 182826 183453
193732 196913 203520 208884.

Drugie ciągnięcie.

5.000 zł. na n-ry: 85764 192591.
3.000 zł. na n-ry: 45751 161064 207198.
2.000 zł. na n-ry: 24435 43511 116531 117484
137860 174401 194326.

1.000 zł. na n-ry: 16865 21197 23575 29402
35544 44432 71277 74161 78375 95676 97890
106941 143100 165331 177183 179063 180809
206123.

500 zł. na n-ry: 917 1428 6267 7896 9667
13531 16858 21870 21867 22406 24096 24409
28960 32772 40627 41191 44922 49998 52364
54038 58081 61689 62765 70875 71832 72157
75212 77632 81813 85327 85505 91863 95803
96313 96710 96888 100141 102271 103632 104281
105444 108058 108772 109352 111224 113559
114161 115697 118769 119484 121604 124207
124041 128683 129437 138689 143088 146339
149226 158337 159276 160730 160804 161570
165490 168009 169399 170041 170276 172245
178591 180815 181406 181768 182691 183244
183902 188533 191180 192857 196599 196674
197044 197313 199519 202322 203784 208501.

Mniejsze wygrane

oraz stawki nie zamieszczone w powyższym wykazie, można przejrzeć bezpłatnie w kolekturze Loterii Państwowej

„USMIECH FORTUNY“

Bydgoszcz, Pomorska 1. telefon 39.
Tamże natychmiastowa wypłata wszelkich wygranych, względnie zamiana stawek na nowe szczęśliwe losy. 6997

Programy radiowe

Czwartek 26 marca.

Warszawa 12,35 Koncert szkolny z Filharm. warsz. 17,45 Koncert popołudniowy. — 21,30 „Król Lear” Szekspira, słuchowisko.

Lwów 17,45 Koncert popołudniowy.
Kraków 22,15 Recital śpiewaczy.

Katowice 15,50 „Co każdy Polak o Śląsku wiedzzieć winien” — wygl. prof. dr. W. Ormicki. 17,45 koncert popołudniowy 19,15 „Zarys twórczości Mozarta” (z ilustr. muzyczną) — wygl. prof. dr. Adam Mitscha.

KRONIKA

BYDGOSZCZ

Czwartek
26
marca

Kalendarzyk rzym.-kat.

Sroda Zw. NMP.

Czwartek Tekli i Emilii

— Dyżury aptek. Do niedzieli 29. 3 b. r. włącznie: Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 6, tel. 50; Apteka pod Koroną, Dworcowa 74, tel. 301.

TEATR MIEJSKI.

W środę: „Taniec szczęścia“.

Kina.

Corso: „Lawina“.

Kryształ: „Król Jazzu“.

Nowości: „Załoga śmierci“.

Marysińska: „Dzika dziewczyna“.

Okno: „Człowiek, który kręci“.

Apollo: „Igraszki pieniądza“.

Z miast

— Obchód imienin Marszałka w Szkole im. Mickiewicza na Okolu. Dzięki inicjatywie kierownika szkoły im. Mickiewicza na Okolu p. Biłozara i wydajnej współpracy nauczycieli pp. Rauera, Roszkiewiczówny, Dankowskiego, Pluty, Filipa i innych zorganizowano onegdaj uroczystą akademię ku czci Marszałka Piłsudskiego. Podczas akademii przemawiali p. Filip „O życiu i działalności Marsz. Piłsudskiego“, oraz kierownik szkoły p. Biłozar o celach i zadaniach czytelnicy uczniowskiej. Poza program wypełniły produkcje chóru szkolnego pod batutą p. Rauera, chórálne deklamacje oraz występy solowe dzieci. Wszystkie produkcje były wykonane bardzo starannie a licznie zebrani słuchacze przyjęli je gorącymi oklaskami.

— Obwieszczenie. W wykonaniu ustawy z dnia 7 sierpnia 1911 r. o obowiązkach szkolnym dzieci niewidomych i głuchoniemych, Wydział szkolny Magistratu wzywa rodziców i opiekunów zamieszkałych w obrębie miasta Bydgoszczy do zgłoszenia dzieci zdolnych do nauki i dostatecznie rozwiniętych:

a) niewidomych i słabego wzroku, które do końca sierpnia 1931 r. kończą 6 rok życia; b) głuchoniemych, niemych, głuchych i przytępiętego słuchu, które do końca sierpnia 1931 r. kończą 7 rok życia.

Zgłoszenie należy podać najpóźniej do dnia 20 kwietnia br. do Wydziału Szkolnego (ul. Długa 58 I piętro, pokój 1) z równoczesnym przedłożeniem świadectwa urodzenia zgłoszonego dziecka. — Niezastosowanie się do powyższego podlega karze.

— Bada Miejska zbiera się w czwartek, dnia 26 marca wieczorem o godz. 18-tej min. 30 w ratuszu celem załatwienia spraw zaległych, oraz kilku spraw bieżących.

— Organizacja Przynoszenia Kobiet do Obrony Kraju. Sekcja świetlicowa zawiadamia, że w świetlicy przy ul. Jagiellońskiej 9 urządziła się pogadanki towarzyskie, na które uprasza się przynieść robotki ręczne, i to: we czwartki od godz. 17-tej, a w piątki od godz. 16-tej.

Sekcja sportowa. Podaje się do wiadomości, że uruchomiona została podsekcja ping-pongowa, która urządziła treningi w soboty od godz. 16—19, w niedziele od godz. 16—18 i w poniedziałki od godz. 16—19 w świetlicy przy ul. Jagiellońskiej 9. — Zapisy przyjmuje się w sekretariacie przy ul. Jagiellońskiej 8, we wtorki i piątki od godz. 18—19.

Podaje się do wiadomości, że sekretariat organizacji został przeniesiony do świetlicy ul. Jagiellońska 8 (gmach b. szpitala wojskowego). Godziny urzędowania wyznaczono we wtorki i piątki od godz. 18—19-tej.

Jednocześnie uprasza się pp. członkinie o przybycie do świetlicy w dniu 25 bm. o godz. 18-tej na zebranie informacyjne. Obecność wszystkich członkiń konieczna.

— Polskie Tow. Krajoznawcze „Touring-Klub“ Oddz. w Bydgoszczy, ul. Libelta 5, tel. nr. 2256 wydaje zniżki kolejowe, udziela informacji w sprawach wycieczkowych codziennie od godz. 9-tej rano do 19-tej.

— Tow. śpiewu „Echo“ Bydgoszcz. W niedzielę palmową o godz. 17,30 w kościele garnizonowym odbędzie się nabożeństwo pasyjne, podczas którego „Echo“ łącznie z chórem amatorów odśpiewa oratorium pasyjne T. Dubois „7 słów Chrystusa Pana“. Solo odśpiewają pp. Cholewo-Czekierska, Dziedziki i Brabiec.

— Ostrzeżenie. W dniach 26 i 27 przeprowadzić będzie 62 pułk piechoty wkłp. na strzelnicę bojowej 15 dyw. piechoty wkłp. na placu ćwiczeń w Jachcicach ostre strzelanie. — Drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

— Kurs wiązania dywanów smyrnenskich odbywa się w Szkole Wydziałowej żeńskiej przy ul. Konarskiego 1 w poniedziałki, środy i piątki od godz. 18—20-tej. Informacje bliższe na miejscu w czasie wyżej podanym.

Uroczysty poranek Zw. Strzeleckiego

Ponieważ 19 marca jako w dniu Imienin Marszałka większość członków Związku nie mogła brać udziału w uroczystościach z powodu zajęć zawodowych, przeto dopiero onegdaj odbył się uroczysty poranek w świetlicy strzeleckiej przy ul. Jagiellońskiej nr. 9. Program uroczystości bardzo obfity. Po odegraniu Hymnu Narodowego przez orkiestrę Zw. Strzel. wygłosił przemówienie p. por. Zaręba. poczem nastąpiły deklamacje członkin p. Gilewskiej, Rampalskiej i Szulcówny. Następnie chór strzelecki odśpiewał kilka pieśni legjonowych za co obdarzony został hucznymi oklaskami. Deklamacje p. St. Lubańskiego pt. „Duma o bohaterze“ i p. Matczyńskiego pod

tytułem: „Komendant Piłsudski“, były bardzo udatne dla tego też zebrani długo nie milknącymi oklaskami nagrodzili wykonawców. Na tem skończyła się część pierwsza programu uroczystości. Zebrani udali się następnie na dziedziniec, gdzie w obecności przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych złożyli przyrzeczenie strzeleckie. Po odegraniu Hymnu narodowego, odbyła się defilada przy ul. Jagiellońskiej. Dziarska postawa Oddziałów żeńskiego i męskiego chwytala za oczy wykazując dobre przeszkolenie. Na zakończenie udali się zebrani na skromny obiad żołnierski, w miłym nastroju przy dźwiękach orkiestry długo gawędzono przy stole.

Piękna uroczystość w szkole wydziałowej męskiej

Nader miłe i wznieście chwile przeżyli licznie zebrani rodzice w ostatnią niedzielę w auli szkoły wydziałowej męskiej, dokąd ich zaprosił na uroczystą akademię rektor p. Januszewski. Treścią akademii, to uroczysty obchód imienin Wodza Narodu i Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Przepiękna to była uroczystość, pełna szlachetnych porывów. Świetnie wypadły pienia, które dyrygował naucz. p. Kabaciński; liczne, pełne treści wiersze z wielką ekspresją zadeklamowane przez uczeni zakładu, popisy muzyczne, wszystko to złożyło się na wypełnienie

bogatego programu akademii.

W nadzwyczaj zajmującym, głęboko i treściwie ujętym referacie wykazał naucz. p. Sobieszycki wielką ideologię i jej realizację przez największego budowniczego naszego państwa Marszałka Józefa Piłsudskiego.

W radosnym nastroju mijaly chwile, w których wszyscy zespoleni jedna myślą, oddali hołd i najgłębszą cześć Temu, który niezłomną, stalową wolą ujawnił ster naszej drogiej Ojczyzny, daży w wspólnym wysiłku z całym narodem do pomnożenia jej potęgi i chwały.

Gdzie jest te 126 tysięcy złotych?

Bank Kupiecki przed upadłością

Onegdaj odbyło się posiedzenie udziałowców Banku Kupieckiego w Bydgoszczy (żydowskiego) o dramatycznie burzliwym przebiegu. Powodem burzliwości zebrania było stwierdzenie w czasie kontroli, przeprowadzonej przez przedstawicieli Centrali Spółdzielczej w Warszawie braku przeszło 126.000 zł.

W wyniku dyskusji uchwalono pozostawić zarządowi banku 4-tygodniowy termin dla wyrównania manka. W razie niemożności wyrównania braków, Centrala ogłosi upadłość Banku Kupieckiego.

Nieporządki wywołały wśród akcjonariuszy Banku Kupieckiego zrozumięcia poploch.

Plenarne zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy

Przy licznych udziałach radców Izby zarówno miejscowych jak i zamiejscowych odbyło się w ubiegłym tygodniu XXVI zebranie plenarne Izby.

Na wstępie zaprzysiężono rzeczoznawców pp.: inż. Stulgińskiego dla samochodów, dyr. Idzkowskiego dla spraw dotyczących bydła i trzody chlewnej oraz szmalcu, radcę St. Strzeleckiego i kupców M. Gregora i Cz. Wystańskiego — jako próbobiorec zwoża oraz E. Schnedera i L. Hermela — jako rewizorów ksiąg handlowych.

Dłuższe przemówienie o charakterze sprawozdawczym z działalności prezydium Izby, wygłosił prezes inż. Wdziękowski. Przemówienie w dużej mierze było nacechowane żalem do niby złych stosunków gospodarczych w kraju, zahaczało nawet o sprawy polityczne, które zdaniem naszym Izbę absolutnie nie powinno obchodzić.

Zdaniem p. Prezesa stosunki gospodarcze wtedy się poprawią, o ile zmniejszymy świadczenia socjalne na rzecz zakładów ubezpieczeń i stopę podatkową, a nawet w niektórych wypadkach płacę pracowników fizycznych czy umysłowych, nie wspominając ani słowa o nadmiernych pensjach i tantiemach dyrektorskich w przemyśle. (jak dajmy na to w kartelach węglowych i żelaznych). Taki objaw jak zmniejszenie się protestów wekslowych w roku ubiegłym tłumaczy p. prezes tem, że to nie poprawa, lecz pogorszenie

się stosunków płatniczych (sic!). Dalej dowiedzieliśmy się, że na ogólną ilość 255 zakładów w okręgu Izby, zatrudniających ponad 20 robotników czynnych było w styczniu ub. roku 202, a w bieżącym roku 188 (tu wino leży nie koniunktury gospodarczej, lecz znowu nadmiernych wydatków personalnych dyrekcji, jak w wielu wypadkach było).

Co do nadzorów i upadłości to przedsiębiorstwa handlowe wykazują w stosunku do przemysłu około 70 proc. więcej upadłości.

W końcu zaznaczył p. prezes, że akcja zniżki cen balotowana przez rząd nie da się łatwo doprowadzić do mechanicznego zwrócenia cen artykułów przemysłowych i rolniczych dodając, że tak rolnictwo jak przemysł musi iść ręką w rękę przeciwstawiając się tej akcji.

Na zakończenie apeluje do radców, aby przychodzili na zebrania poszczególnych komisji, bo te mocno przez to szwankują z braku quorum. Dyskusji nad przemówieniem nie było. Plenum uchwaliło absolutorium prezydium i zatwierdziło budżet Izby.

Uchwalono na wniosek prezydium utworzyć przy Izbie biuro kolejowo-reklamowe.

Nowo utworzone biuro rozpoczyna swą działalność od 1. 4. b. r.

— Referat gen. Orlicz-Dreszera. W piątek, dnia 27 b. m. o godz. 20-tej odbędzie się zebranie Ligi Morskiej i Kolonjalnej w sali Resursy Kupieckiej, na którym wygłosi referat p. general Orlicz-Dreszer, prezes zarządu główn. L. M. i kol.

— Zebranie Rady grodzkiej BBWR. W sobotę, dnia 28 b. m. odbędzie się zebranie Rady Grodzkiej B. B. W. R. w lokalu Sekretariatu Rady Okręgowej przy ul. Mostowej 6, I. p., na które zaprasza się wszystkich pp. prezesów kół miejskich i kolejowych B. B. W. R.

— Sekcja pracowników umysłowych przy G. F. P. Dnia 26 b. m. o godz. 20-tej odbędzie się zebranie członków w salce sekretariatu przy ul. Mostowej 6, wejście z ul. Grodzkiej. — Obecność wszystkich członków konieczna ze względu na bardzo ważne sprawy.

— Do wszystkich radjoodbiorców Bydgoszczy. Komu zewnętrzne przeszkody, jak motory i różnego rodzaju instalacje elektryczne uniemożliwiają czysty odbiór audycyj, zachęce zgłosić o tem pisemnie — z podaniem swego adresu panu inż. W. Podgórnemu, Bydgoszcz, ul. Toruńska nr. 177, a to celem podjęcia zbiorowej akcji, aby — po myśli okólnika Urzędu Wojewódzkiego

z dnia 17. 2. 1931 l. dz. 506/31 R. P. — usunąć zło, bez uszczerbku zresztą dla rozwoju drogiego wszystkim przemysłu.

— Notowania zbożowe: pszenica 23—23,50; żyto 19—19,50; jęczmień na paszę 20,50—21,50; jęczmień browarny 23—25; owies pastewny 18,50 do 20; groch Wiktorja 23—26; otręby pszenne 15,50—17,50; otręby żytnie 15—16,50. — Ogólne usposobienie spokojne.

— Chochlik drukarski. W n-rze wczorajszym pisma naszego zamiast tytułu „Z walnego zebrania BBWR“, winien być tytuł „Z walnego zebrania K. M. B.“.

— Związek Inwalidów Woj. R. P. Grupa w Fordonie, urządził od 15 marca do 22 marca 1931 r. grę bilardową o nagrody. Czysty zysk przeznaczone na zakup sztandaru. Nagrody otrzymali: 1 i 2 p. Wlekiński Kazimierz, kupiec; 3-cią p. Modrakowski Stanisław, radca miejski; 4-tą p. Ciechanowski Bronisław, egzek. miejski; 5-tą p. Kochanka Rudolf, właśc. nieruchomości. Zarząd miejscowy Z. I. Woj. R. P. składa wszystkim wspierającym serdeczne „Bóg zapłać“.

Z życia 24 koła BBWR.

Dnia 14 bm. odbyło się w lokalu p. Mellera przy pl. Piastowskim zebranie plenarne 24 Koła BBWR. przy licznych udziałach członków. Zagaił zebranie przewodniczący Koła p. Kolakowski Stanisław. Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania przez sekretarza Koła p. Kochańskiego Ludwika nastąpił referat. Za wygłoszony referat zebrani wynagrodzili prelegenta burzą oklasków. Referatu wysłuchali zebrani z wielkim zainteresowaniem czego dowodem była bardzo ożywiona i rzeczowa dyskusja. Z kolei nastąpiło sprawozdanie kasowe za miesiąc luty br. przez skarbnika Koła p. Lewandowskiego Wład., które wykażoło zadawalniający stan gospodarki finansowej. Ponadto zebrani przyjęli cały szereg uchwał, m. in. wybrano absolutną większością głosów kierownika sekcji kulturalno-oświatowej w osobie p. Trudzińskiego Kaz. Ze względu na wybór osoby p. Trudzińskiego wypadła nadmienić, że wymieniony ma poza sobą szereg rutynę w pracy oświatowej jako był szermierz na drugiej półkuli dla pracy polskiej, zasłużył się niemniej w wolnej i niepodległej Ojczyźnie. Na kierownika sekcji amatorskiej wybrano p. Wasileńkę Stefana. Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący solwował zebranie.

Z koncertu mandolinistów sekcji KPW.

Wśród całego szeregu sekcji Kolejowego Przynoszenia Wojskowego istnieje również sekcja mandolinistów.

W ub. niedzielę sekcja ta urządziła w sali Ogniska KPW. wieczór muzyczny, który cieszył się dużym powodzeniem.

Zespół składa się z 14 osób z kapelmistrzem p. Araknechtem na czele. Program koncertu wypełniły utwory Verdiego, Rossa, Osmańskiego, Eilenburga i innych. Poza tem p. Niedzińska-Grygorjewa wykonała kilka klasycznych utworów na fortepianie. Zespół mandolinistów jest zgrany, instrumenty przez poszczególnych członków opanowane, technika dobra. Zarówno utwory wykonane przez mandolinistów jak i solistkę, były gorąco oklaskiwane przez zebraną publiczność.

Koszty utrzymania spadły o 5,85 procent

Urząd statystyczny przy Magistracie Bydgoszczy podaje w ostatnim Oryndowniku dane statystyczne dotyczące kosztów utrzymania w mieście. W stosunku do miesiąca stycznia koszty utrzymania w lutym spadły o 5,85 proc.

Ruch ludności w Bydgoszczy

Według statystyki naturalnego ruchu ludności Bydgoszczy w miesiącu styczniu zawarło 59 małżeństw, urodzeń było ogółem 227 (dzieci nieślubnych 23), zgonów 167, (niemowląt 40). Wypadków samobójstw i morderstw nie zanotowano.

Charakterystyczny jest w ostatnich czasach wzrost liczby zawartych małżeństw w Bydgoszczy, który datuje się już od roku 1925. Statystyka miejscowego ruchu ludności wykazuje w styczniu 1931 r. przyływ 974 osób (904 Polaków, 49 Niemców i 21 innych narodowości) i odpływ 951 osób (894 Polaków, 56 Niemców i 1 innych narodowości), a więc przyrost wykazuje 23 osoby. Przeprowadzek w obrębie miasta odbyło się 478. W handlu, przemyśle, rzemiośle i w ruchu transportowym przyływ wyraża się liczbą 255, odpływ — 260. Liczba mieszkańców w Bydgoszczy z dnia 31. 1. 1931 r. wynosiła 118.023, w tem Polaków 108.512, Niemców 8.955, żydów 1.771 i innych narodowości 556.

Z teatru miejskiego

Przeгляд repertuaru muzycznego.

Tydzień bieżący pozwala teatromantom przedpędzić wszystkie wieczory w Teatrze. Zwracamy uwagę, że dziś w środę po raz ostatni przed świętami odegrana zostanie arcywesoła operetka p. t. „Taniec szczęścia“ z udziałem i w reżyserji ulubionca publiczności Mieczysława Dowmunt (rolę primadonny Viverante — grać będzie uroczą artystką Hanka Wańska).

W sobotę nieodwołalnie po raz ostatni w sezonie operetka „Palestrant“ (Der Bettelstudent).

— Kółko amatorskie przy Radzie Wzgl. Kolej. B. B. W. R. Odegrana zostanie w dniu 28 i 29 b. m. o godz. 19-tej w sali Ogniska K. P. W. przy ul. Zygmunta Augusta sztuka p. t. „Młynarz i jego córka“ w 12 odsłonach. Jak z doświadczenia wiemy, artyści-amatorzy z pośród kolejarzy wywiązują się doskonale ze swoich ról, to też należy się spodziewać, że stworzą widzom należytą biesiadę duchową. — Zysk z przedstawienia jest przeznaczony na budowę kolonii robotniczych.

Mile złego początki

Policja aresztowała 6 młodocianych oprysz-ków, którzy od dłuższego już czasu dopuszcza-ii się nieczynych wybrzków dewastując latarnie uliczne i łamiąc żelazne poręcze u barjer wzdłuż kanału. Łotrzykowie ci pozbawieni sumienia i mózgu, wprost „na wysięgi“ dopuszcza-ili się wandalizmu, uważając za punkt „honoru“ i ambicji pochwalenie się przed towarzyszami największą ilością stuczonych szyb latarnianych lub wyrwanych poręczy. Małe to i dobrane towarzystwo osadzono za kratkami, a to celem dokumentnego wytrzebienia z czerp-epów odziedziczonych po Hunnach instynk-ów.

Do czasu dzban wodę nosi.

Onegdaj zjechały do Bydgoszczy z Poznania dwie caceane i pomysłowo paniusie 32-letnia Pe-lagja Bilińska i 30-letnia Helena Drzewiecka z zbożnym zamiarem zaopatrzenia się na święta tanim dostojnie bezpłatnym sposobem w najko-nieczniejszą konfekcję damską.

Obie dowiecipisie, pozbawione od urodzenia skrupułów sumienia wędrowały w Bydgoszczy od jednego sklepu do drugiego, przegladając bale materiałów sukiennych i przy tej sposobności kradnące co pod rękę wzięło, a raczej co się pod obszernymi ich płaszczami zmieściło. W ten spo-sób nadobne złodziejki naraziły kilku miejscow-ych kupców na stratę przeszło 1000 zł.

Jednak do czasu dzban wodę nosi, a szcze-ście śmiałym sprzyja. Nieszczęsny poch chciał, iż w jednym z sklepów wypadły z pod płaszcza Bilińskiej „zarekwirowane“ przez nią materiały sukienne. Wszczęł się rwetes, awantura i skan-dal. Zaalarmowana policja odprowadziła obie biadogłowy do komisarjatu, gdzie z rozczulającą naiwnością tłumaczyły się, iż do kradzieży zmu-siło je „dobre serce“. Mając dużo znajomych i koleżanek chciały im obie „altruistki“ sprawić niespodziankę w formie prezentów. Brak pienię-dzy na świąteczne ekstrawagancje pchnął obie kawalerki w objęcia szopenfeldziarstwa.

Trudno o większą dozę cynizmu i aberacji etycznej.

Otwarcie Ogrodu Botanicznego dla publiczności

Jeden z najbardziej uroczych zakątków Bydgoszczy ogród Botaniczny zostanie w naj-bliższy czwartek otwarty dla publiczności, któ-ra mimo prowadzonych jeszcze w ogrodzie prac wiosennych, będzie w nim mogła przebywać i zapoznawać się z procesem kiełkowania i od-radzania się po śnie zimowym zasadzonych tamże sefek najrozmaitszych gatunków roślin, kwiatów, krzewów i drzew. Publiczność a szeze-gólnie młodzież, dla dobra której miasto znacz-nym kosztem urządziło ten ogród naukowo-do-świadczalny, proszona jest o dopilnowanie, by ludzie złej woli lub swawolna działa nie ni-szczężyli roślin, tabliczek z napisami objaśniają-cemi i wogóle urządzeń Ogrodu Botanicznego.

Grabówko ku czci Marszałka

Wieś Grabówko w pow. wyrzykim, na granicy niemieckiej, idąc w ślady wszystkich miast i osiedli w Polsce, zadokumentowała swą część dla Marszałka Piłsudskiego przez urządzenie uroczystej akademii imieninowej w dniu 19 b. m. za inicjatywą prezesa koła BBWR. p. A. Lewandowskiego. Po odpowied-nim odczycie o życiu i czynach Wielkiego So-lenizanta, nastąpiła część wokalno-artystyczna, na którą złożyły się deklamacje, śpiewy i je-lnodniówka, przypominająca rozbrojenie Niemców w Poznaniu.

Oswagóra

— Oswagóra w dniu imienia Marszałka. Z okazji imienia Marszałka Piłsudskiego oddział Strzelecki w Oswowejgórce urządził akademję u-roczystą w dniu 22 bm. w sali szkolnej. Akade-mnię rozpoczął przemówieniem p. Wojciech Kiss referent wych. obywatelskiego przy oddziale Strzeleckim, poczem małutki chłopczyk wy-powiedział piękny wiersz.

Z kolei strzelcy odpiewali „Hymn Narodowy“, a strzelec Guldón zadeklamował wiersz p. t. „Naczelnikowi w hołdzie“.

Obszerny, przeszło godzinę trwający referat o życiu i działalności Józefa Piłsudskiego od-czytał p. Świątek, komendant oddziału strze-leckiego w Oswowejgórce, poczem nastąpiły dal-sze recytacje przepiatane chóralnym śpiewem. Na zakończenie odczytano rozkaz Komendy O-kreęgu oraz wznieśiono okrzyk na cześć Mar-szałka Polski, poczem odpiewano marsz 1-szej Brygady i Hymn Narodowy.

Przykrem jest, że miejscowy sołtys p. Sita-rek, nigdy mimo zaproszeń — na uroczystości tego rodzaju nie przybywa. Wobec tego, że na wsi niektórzy wyolbrzymiają sobie „władzę“ sołtysa nie widząc go w organizacji, wnie-szą się nieprzychylnie lub conajmniej obojętnie do Strzelców.

Uczciwość, a perfidje

Od jednego z czytelników pisma naszego otrzymaliśmy w związku z artykułem „Gazety Bydgoskiej“ p. t. „Zwiastuny Strzelca w Trze-ciewcu“ list, który poniżej zamieszczamy:

„Licząc się z tem, że zostaną opluty i sponio-wierany przez panów z „Gazety Bydgoskiej“, za-wiadaniom Panów, że nie p. Pałaszewski i p. wójt Ostrowski są inicjatorami założenia Strzel-ca w Trzeciewcu — tylko ja, niżej podpisany.

Nie chowam się za szmatką „Gazety Bydgos-kiej“ w cieniu, jak ci Panowie, którzy artykuł „Zwiastuny Strzelca w Trzeciewcu“ pisali, lecz podpisuję się całym imieniem i nazwiskiem, ma-jąc czyste sumienie, a i jako rolnik na żadne „Orderki nie reflektując“.

Z tego miejsca wzywam tych Panów bohate-rów z za papierka, ażeby się nie wstydzili swo-ich nazwisk i o ile się już na artykuł odważyli, podpisali go tak, jak się należy.

Co do mnie zaś, to chociaż nie byłem imieni-nio wymieniony w wyżej poruszonym artykule, muszę zabrać głos, ażeby skierować ten wylew jadownego oburzenia pod właściwym adresem, to znaczy moim.

Już od 16 roku życia, dzieckiem prawie bę-dąc, należałem do Zw. Strzeleckiego w Krako-wie. Należeli wówczas do Strzelca ludzie (mło-dzień) ideowi, którym nikt nie zarzucić nie mógł, jedynie to, że pracowali nad sobą celem później-szego służenia Ojczyźnie. Przybyszy do Trze-

ciewca zapisałem się zaraz do Tow. Powst. i Wo-jaków przy założeniu tegoż Związku, pozostając w nim do dnia dzisiejszego. Widząc, że dużo mło-dzieży, która nie może należeć do Tow. Powst. i Wojaków, nie będąc ni jednym ni drugim, cho-dzi samopas, a Tow. Młodzieży nie nie robi, po-stanowiłem utworzyć Zw. Strzelecki, ale taki, jakim był wtedy, gdym do niego należał, to zna-czy: że ludzie karani policyjnie, zaawansowani politycznie i opowiadający się otwarcie przeciw-ko religii rzymsko-katolickiej nie mieliby dostę-pu do towarzystwa. Następnie przez wybranie zarządu Strzelca z Tow. Powst. i Wojaków chcia-łem przybliżyć do wspólnej pracy te dwa Towar-zystwa. Mniemałem, że praca w polskim związ-ku, czy to w tym, czy w innym, nie może być przestępstwem, lecz widzę, że się mylę, bo zacie-trzewienie partynie rozbiło wszelkie próby soli-darności i współpracy polskich organizaeyj, uwa-żając to za zbrodnię partyjną.

O rozbiciu ewtl. zamianie Tow. Powst. i Wo-jaków w Trzeciewcu na Strzelca nikt wogóle nie mówił ani nie myślał; wychodziłem jedynie z za-łożenia, że potęgowanie pracy w kierunku przy-gotowania rezerw do obrony kraju, czy one wyjdą z ramienia tej lub innej organizacji, pomoże tylko w czuwaniu nad utrzymaniem ziem, o któ-re najbardziej „pokrzywdzone“ Niemcy w mo-wach Treviranusów i t. p. gorąco się upominają.“

Z poważaniem (—) Marjan Fischer.

Uroczystość 6-lecia „Kółka Absyntentów“ w Państw. Gimnazjum Klasyczn. w Bydgoszczy

W ub. tygodniu odbył się w auli Państw. Gimnazjum klas. uroczysty „Wieczorek Abstyn-encki“, urządzony staraniem uczniów zakładu z okazji 6-lecia „Kółka Absyntentów“. Aula gimnazjum zapelniła się po brzegi rodzicami i nielicznymi coprawda sympatykami ruchu abstyn-enckiego, których powitał na samym wstępie dyr. p. Zygmunt Polakowski.

Na program złożyła się część literacka i konc-ertowa. W części pierwszej, prócz pięknych de-klamacyj, wygłoszonych przez członków Kółka — Menela (kl. VII) i Rucińskiego (kl. II), oraz recytacji nastrojowego utworu jednego z człon-ków Kółka, a wykonanej przez ucznia klasy VII. Grajka, miał miejsce zajmujący referat prof. Sygnarskiego p. t. „Znaczenie abstynencji w wy-chowaniu młodzieży“.

W referacie swym przedstawił prelegent roz-wój „Kółka“ i genezę założenia jego, którą była ankieta przeprowadzona w r. 1924, a na podsta-wie której okazało się, że młodzież tutejsza piła bardzo dużo, w czym główną winę ponosił sam dom rodzicielski. Cytując ciekawe zeznania sa-mych uczniów, prelegent wykazał, jakie nastro-je „alkoholowe“ panowały wśród młodzieży róż-nych klas przed rokiem 1925. Stosunki te zmie-niły się na lepsze po założeniu Kółka, do którego udało się prof. Sygnarskiemu wciągnąć ideal-niejszą młodzież w liczbie 18 proc. całego zakła-du. Od tego czasu liczba abstyntentów stale się powiększała i obecnie osiągnęła imponującą cy-frę 73 proc. (t. j. 3066 uczn.). Dążeniem dzisiej-szej szkoły winno być uchronienie młodzieży,

przynajmniej w latach nauki szkolnej, od tej tru-cizny, którą degeneruje się starsze społeczeństwo. Współpraca domu ze szkołą musi polegać na tem, aby dom rodzicielski dawał młodzieży dobry przykład, bo bez tego nie możemy oczekiwać trwałszych rezultatów na polu tej ciężkiej pracy. Zagadnienie alkoholizmu wśród młodzieży szkolnej jest zagadnieniem pierwszorzędnym, bo od tego zawisa w wielkiej mierze przyszłość na-szego kraju. Jeśli dziś uratujemy młodzież — uratujemy jutro cały naród! Po skończonym re-feracie, nagrodzonym rzęsistymi oklaskami, za-brał głos pan dyr. Polakowski, który w ciepłych słowach podziękował, w swoim i obecnych imie-niu, prof. Sygnarskiemu za ciekawy referat a za-razem za tak wytrwałą i owocną 6-letnią pracę na polu wychowania młodzieży w idei abstyn-enckiej, co zebrani zaakceptowali ponownymi oklaskami.

Druga część programu — koncertowa — na którą złożyły się popisy solowe i zespołowe uc-zniów (Lwicki, Weber, Grus) pod kierownictwem prof. Karaskiewicza, wypadła wzorowo. Niemil-knącemi oklaskami audytorjum zmusiło młodych wykonawców do powtórzenia jednego z orkie-stralnych utworów, który wykonany z werwą i umiejętnością rozlał po obliczach zgromadzonych zadowolenie i harmonję, jaka już od pierwszej chwili panowała na sali wśród zebranych rodzi-ców, którym na długo w pamięci pozostanie miły nastrój uroczystego „Wieczorku Abstynenc-kiego“.

Kto może być przyjęty do służby wojskowej w charakterze ochotnika?

Do czynnej służby wojskowej w charakterze ochotników przyjmowani być mogą w r. 1931 mężczyźni urodzeni w latach 1911, 1912, i 1913. Na ochotników przyjmowani być mogą posiada-jący warunki do skróconej czynnej służby wojskowej: do piechoty, kawalerji, do artylerji tyl-ko z pośród studentów politechniki oraz pośród posiadających maturo gimnazjum matematyczno-przyrodniczych. Do lotnictwa (na pilotów) ab-solwenci cywilnych szkół pilotów oraz inni ochot-nicy w zależności od wyników badania. Do sa-perów tylko studenci politechniki z wydziałów inżynierji oraz absolwenci szkół technicznych i gimn. matem.-przyrodn., do łączności studenci wydz. elektr. słuchacze politechniki warsz. i lwowskiej, absolwenci szkół techn. oraz posiada-jący świadectwa ukożenia kursu radio techn. i telegraf. zatwierdzonych przez Ministerstwo W. R. i O. P., absolwenci gimn. matem.-przy-rodn. i t. p. Ochotnicy z cenzurem nie mogą być przyjmowani do czółgów, żandarmorji, samocho-d., pancernych, taborów, samochodów, służby zdra-wia, służby intendenty i marynarki wojennej.

Ochotnicy, zgłaszający się do lotnictwa, po-winni w podaniach wyraźnie zaznaczyć czy zgła-szają się do personelu latającego czy do obsługi technicznej.

Podania o przyjęcie do wojska w charakterze ochotników mają być składane do właściwej P.

K. U. najpóźniej do dnia 1 maja r. b.

Kandydaci na ochotników, którzy po dniu 1 maja kończą średnio zakłady naukowe i uzy-skują warunki do skróconej czynnej służby wojskowej, mogą wnosić podanie o przyjęcie na ochotnika najpóźniej do dnia 20 czerwca r. b.

Po tym terminie mogą być przyjmowane po-dania tylko od tych ochotników, z cenzurem, któ-rzy świadectwa dojrzałości (końcowe) uzyskali po dniu 20 czerwca r. b. — jednak najdalej do dnia 1 lipca r. b. Jest to ostateczny termin przy-jmowania podań od ochotników z cenzurem.

Przegląd wojskowo-lekarski ochotników przez komisje poborowe odbędzie się zasadniczo w cza-sie poboru głównego rocznika 1910. Termin sta-wienia się ochotników przed komisje poborowe będzie podany w obwieszczeniach o poborze rocz-nika 1910.

Zgodnie z art. 38 ustawy i paragr. 223 rozp. wyk., ochotnicy mają prawo wyboru broni lub narynarki wojennej w ramach określonych. Pra-wo wyboru formacji ochotnikom nie przysługuje.

O ile ochotnik chce odbyć służbę tylko w lot-nictwie względnie w marynarce wojennej może drugiego rodzaju wojska nie wybierać, wówczas w razie nieprzyjęcia do lotnictwa wzgl. mary-narki wojennej będzie zwolniony na podstawie paragr. 336 pkt. b) rozporządzenia wyk., do astawy o powsz. obow. wojsk.

„Stęskniony“ do stanu małżeńskiego, narciasta „stęskniona“ żmeczami bydgoszczanki

Był przystojny i młody, z profesji „nygus“ i obieżyswiat, nazwiska nieustalonego, bowiem zmienił je zależnie od okoliczności i pory dnia.

Przywędrował do Bydgoszczy aż z Górne-go Śląska i zamieszkiwając w miejscowych cza-sopismach anons małżeński, w którym zapew-niał, iż stęskniony wielce do stadła małżeń-skiego, zamierza poślubić „jakakolwiek“ nie-wiastę bez względu na jej wiek i urodę — czekał spokojnie w hotelu na rój naiwnych białogłów. I nie omylił się w swych rachubach. Łotrzyk zdolał w ciągu kilku dni zarę-czyć się z kilkunastu niewiastami różnego au-toramentu, nie omieszkawszy ponaciagać oblu-bienic na grube pożyczki celem uruchomienia jakiegos tam fikcyjnego warsztatu. Oszust, który podawał się m. in. za Emanuela Nitsch-kego, zapelninwszy swą kiesę zaliczkami na przy-sze szczęście małżeńskie, ulotnił się jak kam-fo-ra, pozostawiając nieutulone w żalu narze-żone na łasce łez wściekłości, iż tak doku-mentnie dały się nabić w butelkę.

Co słyszą w Koronowie

— Posiedzenie Rady Miejskiej odbyło się w ub. tygodniu, a ojcowie miasta musieli dwa wieczory poświęcić, aby wyczerpać wszystkie punkty porządku dziennego. Były tam rzeczy ważne, jak budżet miasta, który zamyka się kwotą 167 tysięcy zł. Gorącą dyskusję wywołała sprawa gimnazjum, która dla nas, oby-wateli Koronowa, jest kwestją najżywotniej-szą. Już drugie posiedzenie Rady jest poświę-cone tej sprawie i jeszcze nie wiemy, jak zo-stanie ona ostatecznie zatławiona. Na ostat-niem posiedzeniu odczytał radny Mętkowski protokół posiedzenia Rady Pedagogicznej, od-bytego w obecności wizytatora Kuratorjum Poznańskiego. Ponieważ protokół ten nie zgadzał się z informacjami, jakich po wizytacji udzielił wizytator trzem radnym, którzy się go o sprawę tę zapytywali, zażądano zaproto-kółowania tego i wyjawienia, od kogo p. Mętkowski ten protokół posiada. Przewodniczący Rady Miejskiej nie zaprotokółował tego, a p. Mętkowski oświadczył, że ma ten protokół od jednego z nauczycieli gimnazjum. Zdaje nam się, że postępowanie takie wymaga całkowite-go wyjaśnienia i czekamy, co w tym względzie zarządza władze szkolne. Dyrekcja gimnazjum powinna także tą sprawą się zainteresować.

— Obchód imienia Marszałka Józefa Pił-sudskiego wypadł i w naszym mieście, tak jak wszędzie, imponująco. W dniu 19 marca urzą-dzili obchody w murach swoich szkoły, ob-chód zaś ogólny odbył się w sobotę i niedziel-ę, dnia 21 i 22 marca. W sobotę wieczorem przeszedł ulicami miasta pochód, w którym wzięło udział kilku przedstawicieli władz i u-rzędów miejscowych, oddział dozorców wie-zyjnych, Towarzystwo Powstańców i Woja-ków i oddział P. W. Przy dźwiękach orkie-stry, wśród tłumów publiczności, przeszedł pochód ulicami miasta i rozwiązał się, po od-śpiewaniu pieśni wieczornej, przed Ratuszem. W niedzielę zgromadzili się uczestnicy pocho-du wraz z młodzieżą szkolną i wyruszyli w pochodzie do kościoła. Po wysłuchaniu mszy św. wrócił pochód na rynek, gdzie defiladę to-warzystw odebrał zastępca burmistrza, mece-nas Kosidowski a oddziałów P. W. por. rez. dyr. Siciński. Po odegraniu hymnu państw-owego pochód się rozwiązał. O godz. 17-tej urządzono uroczystą akademję w sali „Grabi-na“, na którą złożyły się śpiewy i deklamacje młodzieży naszych szkół i referat dyr. Siciń-skiego. Z całym naciskiem zaznaczyć musimy, że miejscowy proboszcz, ks. Żelewski, odmó-wił odprawienia mszy św. o którą prosiliśmy, a byliśmy na zwykłej niedzielnej mszy, w cza-sie której wikary ks. Żelewski wypowiedział kazanie o pokucie i karze za winy, które było tak widoczną aluzją do święta obchodzonego w tym dniu, że każdy słuchacz musiał to zro-zumieć. Nas wszystkich, którzy wiemy, co Marszałek Piłsudski dla Polski zrobił i jakie są jego dla Niej zasługi, nie nie odcierwie od sztan-daru Jego, sztabandaru Polski marciarstwowej.

— Znalezione trupa noworodka. Przy czysz-czeniu śluzi znaleziono trupa noworodka, któ-ry — według orzeczenia lekarza — miał kilka tygodni życia a w wodzie przeleżał około trzech tygodni. Policja prowadzi w tej spra-wie dochodzenia.

— Rozbicie skarbonki w kościele. W ubie-gły czwartek, w nocy, jakiś nieczanny sprawca rozbił jedną z skarbonek w kościele Panny Marji i wypróżnił ją, zabierając kwotę, której nawet w przybliżeniu oznaczyć nie można. Przypuszczać jednak należy, że z powodu wzmoczonej ofiarności w czasie misy, była ona dość znaczną.

Gieldy

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Ostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy
za 100 kg. z dn. 24. III. 1931 r.

Zyto	20,80—21,20
Pszenica	24,50—25,00
Jęczmień przem.	23,00—24,00
Jęczmień browarowy	24,00—25,00
Owies	23,00—24,00
Mąka żytnia 65 proc.	30,75—31,75
Mąka pszenna 65 proc.	38,00—41,50
Ospa żytnia	15,75—16,75
Ospa pszenna	16,00—17,00
Groch polny	—
Groch Wiktorja	24,00—28,00
Groch Folgera	—
Wyka	35,00—38,00
Seradela	80,00—87,00
Łubin niebieski	20,00—22,00
Łubin żółty	31,00—35,00
Peluszka	40,00—44,00
Siano żytnia prasowane	—
Siano luźne	—
Siano prasowane	—

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

Ceny w R. M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg inne za 100 kg. z dnia 24. III. 1931.

żyto od stacji załad.	179,00—181,90
jęczmień browarowy	222,00—232,00
jęczmień pastewny i przemysłowy	206,00—222,00
owies	153,00—162,00
kukurydza rum. wagon Berlin	—
mąka pszenna	33,75—40,00
mąka żytnia	25,25—28,50
otręby pszenne	13,30—13,60
otręby żytnie	12,50—12,75
groch Wiktorja	24,00—29,00
groch drobny, jadalny	22,00—24,00
groch pastewny	19,00—21,00
peluszka	24,00—27,00
bób	17,00—19,00
wytloki suche	7,50—7,70
wytloki soya	15,50—15,20
plaki ziemniaczane	14,70—15,20
ziemniaki jadalne białe	—
wyka	23,00—25,00
łubin niebieski	13,50—15,50
łubin żółty	22,00—26,00
makuchy rzepakowe	9,00—9,75
makuchy lniane	15—16,00

Poznańska giełda bydłęca.
z dnia 24. III. 1931 r.

WOLY.

a) pełno-mięsiste wytucz. nie oprzeg.	98—104
b) mięsistotuczona młode do 3 lat	84—92
c) mięsiste tuczona starsze	70—80
d) mięsiste miernie odżywione	60—64

BUHAJE.

a) wytuczona pełno-mięsiste	82—100
b) tuczona mięsiste	80—90
c) nie tuczona, dobrze odzyw. starsze	66—74
d) miernie odżywione	52—60

KROWY.

a) wytuczona, pełno mięsiste	94—100
b) tuczona mięsiste	82—90
c) nie tuczona, dobrze odżywione	56—60
d) miernie odżywione	40—50

JAŁOWICE.

a) wytuczona, pełno mięsiste	96—102
b) wytuczona mięsiste	84—92
c) nie tuczona, dobrze odżywione	66—76
d) miernie odżywione	53—62

MŁODZIEŻ.

a) dobrze odżywione	58—62
b) miernie odżywione	46—52

CIELETA.

a) najprzedniejsze wytuczona	124—130
b) tuczona	110—120
c) dobrze odżywione	90—100
d) miernie odżywione	83—84

Warszawskie notowania walutowe.
z dnia 24. III. 1931 r.

Tranzakcje

St. Zjedn.	8,92
Franki franc.	—

Dewizy.

Paryż	34,93—
Praga	26,43 1/2
Szwajcaria	171,73—
Sztokholm	239,05—
Wiedeń	125,47—
Włochy	46 74 1/2
Berlin	212,67—

Gdańska giełda zbożowa
z dnia 23 marca 1931 roku.

(Notowania urzędowe).
Pszenica 130 funt. 15,60—15,75; 128 funt. 15,50 żyto 12,75; jęczmień brow. 14,50—16,25 jęczmień pastewny 13,50—14,25; owies 12,75—13,50; otręby żytnie 11—11,25; otręby pszenne 11,50.
Ceny hurtowe w guldenach gdańskich za 100 kg. franko wagon Gdańsk.

ŚWIATOWID

Greta Garbo i John Gilbert
w pięknym dramacie

„ANNA KARENINA“

Dzisiaj i dni nasilone!

pg. Hr. Lwa Tołstoja.

Ponadto nadprogram.

DZWIĘKOWE KINO

PALACE

Dzisiaj i dni następne! Największa rewja śpiewno-muzyczna tancerza świata, wykonana w kolorach naturalnych

„Król Jazzu“

W rol. gl. najslawn. śpiewaczki, śpiewacy i muzycy Ameryki

W sobotę dnia 21 b. w. zmarł po krótkich i ciężkich cierpieniach długoletni drogomistrz oddziału tramwajowego

s. p.
Ryszard Szreiber

W Zmarłym, który pracował przeszło 20 lat w przedsiębiorstwie, straciliśmy sumiennego i gorliwego pracownika.

Tramwaje i Elektryczne Mlejskie, Bydgoszcz.
Bydgoszcz, dnia 24. III. 31 r. 7204

s. p.
Adam Ballaban
naczelnik kasy D. O. K. P. w Gdańsku,
zmarł 22 marca b. r. Zwłoki odprowadzone będą 26 marca o godz. 15 min. 30 z kaplicy omentarnej św. Józefa na miejsce wiecznego spoczynku.
Nabożeństwo żałobne 26 marca o godz. 7 w kościele św. Józefa. Stroskana
Żona z dziećmi.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We czwartek, dnia 26 bm. sprzedawca będzie najwięcej dajacemu za gotówkę o godz. 10 przed poł. w Łasinie u p. Falkowskiego: kanapę pluszową, maszynę do szycia, zegar ścienny; o godz. 12 w Partęczinach u p. Pryby: maszynę do szycia, warsztat stolarskich i warsztat; o godz. 15 w Szarminiu u p. Falka: maszynę do szycia.
Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
We czwartek, dnia 26 bm. o godz. 10 sprzedawca będzie za gotówkę najwięcej dajacemu w Lisich Kątach u p. Blocka: maszynę do szycia, kanapę; o godz. 11,30 w Lesnie u p. Kameckiego: klacz gniada, młockarnię używaną, — u p. Tappmayera: kanapę, leżankę, firany, lustro, bielizniarkę i stół.
Kowalski, komornik sądowy w Grudziądzu.

Nieruchomość
położona w Czarsku w środku miasta, składająca się z masywnych budynków, składu żelaza, składu kolonialnego (hurtowni i detalu), destylacji wódek i hotelu przy tym śpiżnicze, magazyny, wielki zajazd, wszystko w jednym kompleksie; również 16 mórg roli (w tem 8 mórg łąki) korzystnie na sprzedaż. Oferty należy składać na ręce adwokata Z. Syskiego w Czarsku (Pomorze), jako zarządcy masy konkursowej.
(7192)

OGŁOSZENIE.
W tutejszym rejestrze handlowym Oddział B pod nr. 122 zapisano firmę: Inz. L. M. Mazalon, Przedsiębiorstwo robót budowlanych i inżynierskich, biuro architektoniczne i konstrukcyjne, Spółka z ograniczoną poręką w Gdyni. Przedmiotem przedsiębiorstwa są budowy z działu: budowlanego, drogowego i konstrukcyjnego żelaznych i prowadzenie biura architektonicznego. Kapitał zakładowy wynosi 20.000 zł. Kierownikiem ustanowiono inżyniera dyplomowanego Leona Mieczysława Mazalona w Gdyni. Umowę spółki ustalono dnia 2 sierpnia 1930 r. Spółka musi mieć jednego albo więcej kierowników. Jeżeli jest kilku kierowników czynnych, zastępuje spółkę dwóch kierowników, albo jeden kierownik i prokurent lub pełnomocnik wyznaczony przez spółkę.
Organem spółki jest tylko „Monitor Polski”.
Gdynia, dnia 19 września 1930 r. Sąd Grodzki.

DZWOŃ - Gdy światło Ci zgaśnie
6643 **MACIEJEWSKI** 816 tel. w Grudziądzu 416 tel. w Toruniu
ZAKŁADY ELEKTROTECHNICZNE F. MACIEJEWSKI
GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 4 Oddział Toruń, Stary Rynek 25 I p.
Radjo! Motory! Ładowanie akumulatorów! Instalacje! Tanio! Fachowo!

LICYTACJA PRZYMUSOWA.
Dnia 28 marca 1931 o godz. 9 przed połudn. sprzedawca będzie w drodze przymusowej najwięcej dajacemu za natychmiastową gotówkę u p. Klemensa Langiego w Nowem przy Rynku następujące przedmioty: 1 maszynę do szycia, 1 bufet, 1 kredens, 1 kanapa, 1 leżanka, 1 biurko, 1 zegar ścienny, 1 urządzenie składkowe, około 800 talerzy fajansowych i porcelanowych, różne naczynia do gotowania i zup, serwisy do kawy i malki, 1 serwis obiadowy, 5 garniturów do umywalki i około 3000 różnych szkieł kryształowych i zwykłych oraz dzbanków, wanien, solniczek i kompl. garnitury, oraz przybory do pisania itp.
(7193)
Chojnacki, komornik sądowy w Nowem.

LICYTACJA PRZYMUSOWA.
Dnia 28 marca 1931 r. o godz. 12 licytować będą w Smolniku poczta Złotorja za gotówkę najwięcej dajacemu na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych: 1 jałówek lat 3. Zbiórka licytantów przy sołectwie w Smolniku.
(7190)
(-) Kurek, komornik Pow. Kasy Chorych w Chelmży.

PRZYMUSOWY PRZETARG.
We czwartek, dnia 26 marca 1931 r. o godz. 11 sprzedawca będzie w Gdyni przy ul. Portowej najwięcej dajacemu za gotówkę: 1 duży barak drewniany otynkowany, składający się z -ch ubikacji z wewn. urządzeniem na skl. węgla, 1 biurko dębowe czarne, 1 bufet, 1 kredens, 1 szafka do zegara, 1 stół, 1 kanapę. Zbiórka kupców przed domem Nierzwickich.
Gdynia, dnia 24. 3. 1931 r.
St. Pytel, komornik sądowy w Gdyni.

UCHWAŁA.
Ustanawia się zarząd spadku po sp. Władysławie Berkhausenie, zmarłym dnia 18 listopada 1929 r. ostatnio zamieszkałym w Małym Komorsku powiat Świecie.
Zarządcą spadku ustanowiono Jana Słomińskiego, rejestratora sądowego z Nowego.
Nowe, dnia 20 lutego 1931 r.
2 VI 60/29. Sąd Grodzki.

PLACE NAD MORZEM
blisko miasta po 2700,— zł. Wpłata 700,— zł.
Place pod
G D Y N I A
naprzeciw stacji kolejowej po 9.000,— zł. Wpłata 3.000,— zł. Dwa 6-morgowe parcele z lasem, przy stacji, proste połączenie z Gdynią, po 4.000,— zł. Wpłata 1.000,— zł. Reszta ceny kupna pozostanie 10 lat na hipotecę. — Sprzedaje **MAKOWSKI — WEJHEROWO, Klasztorna 9, (Pomorze).**

OGłoszenie.
PRZETARG NA MIERZWE.
W dn. 31 bm. o godz. 16 odbędzie się przetarg na nawóz koński w 15 Wlkp. Pułku Art. Pol., ul. Gdańska.
Oferty pisemne składać należy w kancelarii oficera żywnościowego do dnia 31 bm. o godz. 15. Tamże udziela się wszystkich informacji. (7203)
Kwatermistrz 15 P. A. P.

Jedyny
Polski Hotel w Brodnicu
w Rynku (Sanssouci) po odnowieniu od 1 łepca do sprzedawania. Bliższych informacji udzieli oraz oferty przyjmuje do 15 kwietnia br. Komunalna Kasa Oszczędności miasta Brodnicy na Pomorzu.
7158



Przeprowadzki
każdego rodzaju miejscowe i zamiejscowe uskutecznia wozami meblowymi pod gwarancją
Władysław Poczekaj
Pomorska 38. Tel. 65.
7023

Torebki damskie,
parasolki, parasole, teczki, walizki, pilki gumowe, manikury, necesery, laski, portmonetki, proszę przekonać się ceny najtańsze towar dobry.
W. Szymański,
Toruń, Król. Jadwigi 12/14. (9756)

Meble
Kompletne pokoje: sypialne, stołowe, męskie gabinety, garnitury klubowe, urządzenie kuchenne, po cenach fabrycznych poleca
Wytwórcza Mebli
ul. Grudziądzka 90 w Toruniu. 7581
Obejrzyj wszędzie później przyjdź do mnie. Przekonasz się o cenach fabrycznych.

Zgubiona
legitymację tymczasową na nazwisko Alberta Krugera, wydaną przez Kom. Generalny w Gdańsku unieważnijam.
7158

Okazjnie sprzedam
i ustawi nowoczesną wagę na wozy 10,000 kg. z aparatem dr. kującym pomostem 6,5 mtr. długości. Dogodne warunki zapłaty.
GUZMAN, Fabryka wag w Kartuzach.

Margaryna
mleczna, funt 1,30 zł.
Grelewicz
Wielkie Garbary 20. 6770

Znakomite obiady
wydaje
HUNGARJA
Prosta 15/17. 6962

Kupie lodówkę
dwudrzwiową, pokojową, w dobrym stanie. Wiadomość Cukiernia, Chelmińska 4.
7201

Farby Lakiery Pokosty Kredy Pendzle
najtańszej
E. Hanczewski
Hurt Detal
Grudziądz Toruńska 10
6839

Jablka!
ameryk. funt 1,50 zł., pomarańcze sl. mal. szt. 50 gr., duże cytryny szt. 15 gr., chałwa 1/4 f. 55 gr., czekolady, cukierki, pierniki, biszkopty tania. 7199
ARACZEWSKI
Chelmińska przy Rynku.
Przyjmuje asygnaty kredytu

Poszukuje mieszkania
dwóch pokoi z kuchnią lub jednego dużego pokoju i widnej kuchni. Czynsz według umowy. Oferty proszę składać w Adm. „Dnia Pomorski” pod nr. 7198.

Sekretarz adwokacki
ze znajomością agentów tarjalnych poszukiwany.
Adwokat i notariusz
L. Pokorzynski
Kościerzyna. 7197

Gabinet Kosmetyczny „Markiza”
przy ul. Bydgoskiej 26a, parter, masaże lecznicze, kosmetyczne, maski odmładzające, upiększające. Długotrwałe przyciemnianie brwi i rzęs.
7033

Syfony
5 ltr. z piwem okocimskim każdego czasu do nabycia. Zamówienia uprasza Repr.
T. Chmurzyński
Toruń, Prosta 15/17, tel. 125. 6953

TANIO WELNA
pończosznicza — iszalowa —
Ceny znacznie niższe!
B. Wilamowski
TORUŃ 6201
ul. Zeglarska 28

Repertuar Teatru Toruńskiego
W środę, dnia 25 bm. o godz. 20tej
„Golgota”
Misterjum Religijne w 13 obrazach według tekstu ŚŚ. Ewangelistów napisał B. Ryslan.

W czwartek, dnia 26 bm. o godz. 20tej
„Golgota”
Misterjum Religijne w 13 obrazach według tekstu ŚŚ. Ewangelistów napisał B. Ryslan.

W piątek, dnia 27 bm. o godz. 20tej
„Golgota”
Misterjum Religijne w 13 obrazach według tekstu ŚŚ. Ewangelistów napisał B. Ryslan.

W sobotę, dnia 28 bm. o godz. 20tej
„Golgota”
Misterjum Religijne w 13 obrazach według tekstu ŚŚ. Ewangelistów napisał B. Ryslan.

Telegramy

2 ostatniej chwili

Anschluss gwałci porządek europejski

Jednomyślna opinia świata przeciw macicielom pokoju

Francja grozi bojkotem finansowym Niemiec i Austrii

Paryż, 25. 3. (Pat). Ogłoszony protokół w sprawie układu austriacko - niemieckiego nie zmienia stanowiska prasy, która w dalszym ciągu żywo uklad ten komentuje.

M. in. „Echo de Paris” podkreśla, że Francja, Włochy i Czechosłowacja wyraźnie sobie zdają sprawę z tego pogwałcenia porządku europejskiego, które pociągnie za sobą niewątpliwie dalekie naruszenie traktatów, o ile odpowiednią akcją nie zostanie natychmiast powstrzymane. Wystarczyłoby — pisze dziennik — pozbawić Niemców i Austrię kredytów francuskich, aby dać im się opamiętać.

Londyn, 25. 3. (Pat). Prasa w dalszym ciągu bardzo żywo omawia układ celny austriacko-niemiecki, zwracając narazie większą uwagę na tajemniczość, jaka towarzyszyła jego zawarciu oraz na wybór chwili podania do wiadomości publicznej samego faktu zawarcia układu, niż na samą jego treść.

„Daily Herald” stwierdza, że układ wpłynie na zwiększenie się nerwowości w stosunkach międzynarodowych. Atmosfera niepokoju została wywołana w chwili, kiedy spokój bardziej niż kiedykolwiek będzie koniecznością dla Europy.

„Times” żałuje, że układ i jego ogłoszenie nie mogły być odłożone do zakończenia obrad komisji europejskiej w Paryżu, na której przedstawiciele Niemiec mogliby poinformować inne rządy o zamiarach i przedyskutować nasuwające się obiekty. Francuska opinia publiczna jest zaniepokojona i urażona. Nie ulega wątpliwości, że rządy niemiecki i austriacki wywołały niepotrzebny niepokój. Powstała sytuacja, która w warunkach przedwojennych mogłaby łatwo stać się bardziej poważną.

„Manchester Guardian” zastanawia się nad reakcją, jaką ze strony mocarstw wywoła układ austriacko - niemiecki. Polityka zagraniczna rządu angielskiego polega w ostatnich czasach na przygotowaniu odpowiednio przychylniej atmosfery dla konferencji rozbrojeniowej. Niedawny układ francusko - włoski był wspaniałym krokiem naprzód na tej drodze. Jest więc zupełnie zrozumiałe, iż powstaje pytanie, czy układ austriacko - niemiecki będzie sprzyjał, czy też stanie się przeszkodą w pracach konferencji rozbrojeniowej?

Wiedeń, 25. 3. (Pat). Delegacja czechosłowacka, która bawiła tu celem przeprowadzenia rokowań handlowych z delegacją austriacką, wróciła wczoraj niespodziewanie do Pragi. Termin dalszych rokowań nie został ustalony. Liczą się z możliwością, że traktat handlowy z Czechosłowacją będzie w najbliższym czasie wypowiadany.

Wiedeń, 25. 3. (Pat). „Neue Freie Presse” donosi z berlińskich kół dyplomatycznych, że wrażenie tych kół o zachowaniu się mocarstw wobec planu austriacko - niemieckiego jest korzystne. Przedewszystkiem wskazuje na to, że ze strony mocarstw nie nastąpił w Wiedniu żaden protest. Nie było też w Wiedniu koletywnego kroku akredytowanych posłów. Przedstawiciele każdego państwa zjawiali się osobno u austriackiego ministra spraw zagr. tak samo i

w Berlinie. Minister Curtius przyjął ambasadorów francuskiego, angielskiego i włoskiego, aby udzielił im bliższych informacji o układzie niemiecko - austriackim. W Berlinie sądzą, że rządy angielski i francuski zachowują się z pewną rezerwą, natomiast z innej strony słychać, że francuski minister spraw zagr. Briand miał oświadczyć ambasadorowi niemieckiemu, iż uważa układ niemiecko - austriacki za pokrzyżowanie jego planów co do gospodarczej „Pan-Europy”.

Wiedeń, 25. 3. (PAT). Dziennik „Die Stunde” dowiadyuje się, że rokowania handlowe Austrii z Węgrami, Jugosławią i Czechosłowacją

Socjaliści niemieccy przeciw tajnej dyplomacji rządu Rzeszy

w związku z umową celną z Austrią

Berlin, 25. 3. (PAT.). Reichstag przyjął wczoraj w trzecim czytaniu budżet ministerstwa spraw zagranicznych. Imieniem frakcji socjal-demokratycznej poseł Breitscheid zgłosił zastrzeżenie przeciwko metodom „tajnej dyplomacji”, stosowanym przez rząd Rzeszy w związku z rokowaniami o niemiecko-austriacką umowę celną. Aczkolwiek rokowania z Austrią

nie mogły być prowadzone w atmosferze zupełnej jawności, socjal-demokraci wyrazić muszą zdziwienie, że o wyniku rokowań rząd Rzeszy zdecydował poinformować przedstawicieli frakcji w Reichstagu dopiero w chwili, kiedy protokół umowy został ogłoszony i podany do wiadomości mocarstw.

Bukareszt, 25. 3. (Pat). Prasa zamieszcza w dalszym ciągu komentarze o austriacko - niemieckim układzie celnym.

Według powszechnej opinii, Rumunia pewno rozważy sytuację w porozumieniu ze swymi sojusznikami.

Niektóre dzienniki m. in. „Argus” uważa, iż układ ma niezaprzeczenie charakter polityczny, gdyż sam gospodarz interesu obu krajów nie uzasadnia bynajmniej potrzeby unii celnej.

Miljard czy 600 milionów marek wynosić będzie deficyt Niemiec?

Berlin, 24. 3. (PAT.). W prasie dzisiejszej pojawiła się wiadomość, iż kanclerz Rzeszy dr. Brüning podczas rokowań ze stronnictwami rządowymi oświadczył, iż w najbliższych miesiącach deficyt skarbów wynosić będzie ponad 1 miliard marek. Dotychczas brak pokrycia tego deficytu. Rząd Rzeszy nosi się z zamiarem utworzenia dyktatury oszczędnościowej.

W związku z temi informacjami biuro Wolffa ogłasza komunikat, podkreślający, iż kanclerz nie złożył tego rodzaju oświadczenia. Poza komunikat zaznacza, iż żaden z człon-

ków rządu nie obliczał niedoboru podatkowego Rzeszy w r. 1931 na sumę przewyższającą 600 milj. marek.

Minister finansów Rzeszy w komisji budżetowej wskazywał tylko na niebezpieczeństwo zmniejszenia się wpływów, których wysokość zależy od rozwoju gospodarczego Niemiec. Rząd natomiast zdecydowany jest ewentualny niedobór w r. 1931 pokryć z oszczędności budżetowych. W tym celu udzielone mu będą odpowiednie pełnomocnictwa w ustawie skarbowej.

Państwowy Bank Rolny dał 10 milj. zł zysku

Posiedzenie Rady Nadzorczej

(z) Warszawa, 25. 3. (Tel. wł.). Dziś odbędzie się posiedzenie Rady Nadzorczej Państwowego Banku Rolnego celem rozpatrzenia i zatwierdzenia bilansu za ub. rok operacyjny oraz zatwierdzenia rachunku strat i zysków.

Jak się dowiadujemy, bilans Banku Rolnego wykazuje za dzień 31 grudnia 1930 czysty zysk w wysokości 10 milionów złotych. Rada Nadzorcza zatwierdziła na dzisiejszym posiedzeniu podział tego zysku.

Według statutu banku znaczna część zysku

musi być odpisana na rezerwy banku. 15 proc. zysku przeleje Bank do dyspozycji Ministerstwa Reform Rolnych na fundusz zapomogowy kredytu ulgowego.

Pozatem ustalili Rada Nadzorcza wysokość wynagrodzenia członków Rady i Zarządu.

Wynagrodzenie to będzie w roku bież. znacznie niższe niż w latach poprzednich. Na fundusz rezerwowy banku odpisane będzie 8 milionów zł.

Nowy rynek zbytu dla polskiego przemysłu hutniczego

otworzy się po wejściu w życie umowy gospod. z Niemcami

(z) Warszawa 24. 3. (tel. wł.) Z chwilą wejścia w życie polsko-niemieckiej umowy gospodarczej otworzy się pewne pole zbytu dla polskich wyrobów hutniczych na rynku niemieckim. W swoim czasie bowiem nastąpiło porozumienie przemysłów hutniczych obu krajów, które zostało następnie zatwierdzone przez rządy polski i niemiecki. Na podstawie tego porozumienia przemysł hutniczy polski uzyska na rynku niemieckim kontyngent wywozowy na żelazo, drut, blachę, ruty oraz stal szlachetną w wysokości pół proc. niemieckiego rocznego spożycia. W praktyce wyniesie to zapewne około 50 tys. ton rocznie. — Rozdział tego kontyngentu nastąpi drogą porozumienia obu przemysłów. Poza tym uzyska

Polska na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania w umowie gospodarczej niższe konwencyjne na pewne gatunki żelaza, stali szlachetnej, drutu i rur. Niezależnie od tego rozpocznie się eksport do Niemiec blachy cynkowej, na którą istnieje dotychczas zakaz eksportu, a której przywóz do Niemiec z innych krajów wynosił w r. 1930 przeszło 4 miliony mk. Na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania uzyskuje Polska bezcelowy wywóz cynku do Niemiec, którego w roku 1930 wywieziono z Polski do Niemiec za przeszło 23 miliony mk. Wyroby z cynku, idące z Polski do Niemiec, opłacać będą zwykle cło automataczne w wysokości 48 mk. polskiego cła bojowego.

Organizacja parlamentarnej grupy stanu średniego

W dniu 21 bm. odbyło się zebranie organizacyjne parlamentarnej grupy posłów i senatorów stanu średniego, wchodzących w skład parlamentarnych klubów BBWR.

W skład grupy stanu średniego weźmie 30 posłów i senatorów ze wszystkich dzielnic Rzplitej.

Zakres działania nowej grupy obejmować będzie tereny: rzemieślniczy, średniogig i drobnego przemysłu, oraz detalicznego kupiectwa.

W obradach grupy wzięli udział prezesi parlamentarnego klubu BBWR posłowie Jędrzejewicz i Hołówek.

Tymczasowe prezydium grupy ukonstytuowało się w następującym składzie: przewodniczący grupy senator inż. Jan Rogowicz z przydziałem spraw stanu średniego i drobnego przemysłu, wice-prezes do zagadnień rzemieślniczych senator S. Wichowicz, wice-prezes do zagadnień detalicznego kupiectwa poseł AL. Ulrych, i sekretarz grupy poseł E. Idzikowski.

Jak dowiadujemy się, organizacyjna praca grupy jest już w pełnym toku.

Adwokat-defraudant skradł spadek 105.000 zł

Wilno, 25. 3. (PAT.). Na skutek listów gończych, rozosłanych przez policję brzeską aresztowano w Łozowiczach adwokata Pawlikowskiego z Brześnia, oskarżonego o przywłaszczenie sobie 105.000 zł. na szkodę niejakiej Krasickiej i Rogozińskiego. Adwokat Pawlikowski działał na mocy pełnomocnictwa w wysokości 105.000 zł. Zbiegłego adwokata Pawlikowskiego zatrzymano w mieszkaniu Kostromowa — znanego przemytnika.

Pod pedzącym woźem strażackim zginęło 5 rycerzy św. Florjana

Malvern (Stan Pensylwania), 25. 3. (Pat). Z powodu wyrwania się woza strażackiego, jadącego do pożaru 5 strażaków poniosło śmierć, 9 zaś odniosło rany. Ojciec jednej z ofiar na wiadomość o śmierci syna zmarł na udar serca.

Potwór-morderca zawiśnie na stryczku

Wilno, 25. 3. (Tel. wł.). „Dziennik Wileński” donosi: W dniu wczorajszym sesja wyjazdowa sądu okręgowego w Lidzie rozpatrywała sprawę Jana Sikorskiego z miasteczka Zabłocie, oskarżonego o zamordowanie swej żony Aliny, będącej w stanie ciężarnym. Sąd skazał Sikorskiego na karę śmierci przez powieszenie.

Afera za aferą...

Coś się psuje w państwie duńskim (lub powiedzmy ściślej w endecji toruńskiej i jej oficjalnym organie „Słowie Pomorskie”). Po sensacyjnym „wylaniu” na siódmego marca osławionego „działacza” Kanarowskiego, który podobno wpadł jak kamień w wodę i nawet długi i inne „zobowiązania” zapomniał uregulować, rozeszła się wieść o nadużyciach nowych w tem wydawnictwie, czego wyrazem było doprowadzenie do policji śledczej, a następnie przekazanie prokuratorji, niejakiego Albina Białego, który pracując w wydawnictwie „Słowa Pomorskiego”, inkasował podobno pewne sumy z różnych urzędów miejskich i niemieckich, przy czem miał skłonność rzekomo do obracania tych pieniędzy na własne potrzeby, wyrządzając tem szkody na parę tysięcy złotych.

Jak nas informują, podobno istniała tendencja zatuszowania i tej niemieckiej sprawy „swojego” człowieka, przy czem prób ratowania z tarapatów podejmowali się podobno nawet poważni urzędnicy miejscy z... publicznych funduszy. Nie mieliśmy czasu narazie tej ciekawej sprawy sprawdzić, ale do niej jeszcze powrócimy.

Coś się psuje w państwie duńskim...

Gniew ludu z powodu uniewinnienia zabójcy

Wiedeń, 25. 3. (Pat). Po 11-dniowej rozprawie zapadł wczoraj po północny wyrok w procesie przeciwko kupcowi Bauerowi, oskarżonemu o zamordowanie pewnej kobiety w Lainz pod Wiedniem. Werdykt przysięgłych opiewał 7 głosów tak, 5 głosów nie. Ponieważ do sąsiedzenia potrzebnych jest 8 głosów, sąd wydał wyrok uwalniający.

Olbrymie tłumy publiczności, zebrane przed gmachem sądu przyjęły wyrok wrogimi okrzykami przeciwko Bauerowi. Usiłowano nawet wtargnąć do gmachu sądu, czemu jednak policja przeszkodziła.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej 0,25
w tekście na pierwszej stronie 1,50
na drugiej i trzeciej stronie 1 — 2 — w tekście 0,60
Drobne: za słowo 15 gr., pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących oracy i nekrologi 25; niższe komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersz m/m na stronie 7-lamowej 15 ten.
50 —
10 —
Drobne za słowo 5 fen. tytułowe 10
Przy sądowym ściąganiu należności rabat upada. Za terminowy druk
zreplisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 78
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Młobalicki Stefan Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński,
Gdańsk Stadtgraben 6
Redaktor odpowiad. na Wejherowo Wł. Grabowski Gdańska 4, tel. 64
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław Cyprjan Karpiński
Inowrocław, ul. Toruńska 9,
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dziennik Pomorski”, „Dziennik Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”,
„Gazeta Morska”, „Dziennik Kaszubski”, „Dziennik Kujawski”,
Członkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska 56

A bonament miesięczny wynosi:
wskazywani miejscowych agencji 3,40 zł
z odnośnieniem do domu w Toruniu 3 — zł
przez pocztę z odnośnieniem 3,35 zł
pod opaską 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę 2,50 zł przez chłopca 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięczna w administracji 2,70 zł — z odnośnieniem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 3,09 zł